

Tempelriddaren

Tempelriddaren

mörkt ockult drama

av Christian Lanciai (2012)

personerna:

Malik-al-Kamil
Fahr-ed-Din
Kejsar Fredrik II av Hohenstaufen
Jean de Toulouse, tempelriddare
Priorn av Sion
broder Arnault
broder Pierre
påven Gregorius IX
två kardinaler
Aladdin, den gamle i bergen
Gérard, ung tempelriddare
andra tempelriddare
en abbot
Blanche de Toulouse
Bruno de Toulouse
Baron Jérôme de Toulouse
tjänare
officiant
en dominikanermunk
mässdeltagare

Handlingen tilldrar sig i det Heliga Landet och i södra Frankrike 1229-39.

Tempelriddaren

Akt I scen 1. Hos sultanen i Jerusalem.

Malik-al-Kamil Vad kan vi mer begära? Här är tecknet för vandalernas totala vanliga hopplösa barbari! De kommer hit beväpnade till tänderna för att förslava folk och länder som de ej vet något om, och de kan inte ens försörja sig! Följaktligen utplundrar de vår landsbygd, mördar våra bönder, våldtar deras kvinnor och blott bränner och förstör i meningslöst och outgrundligt vanvett. Dessa galningar som tjänar korset och som gör allt vad de gör i våldets religions namn, vars primära lagar verkar vara "allt är tillåtet" och "ändamålet helgar medlen", har ej något annat här att hämta än sin egen undergång och död. De dårarna förtjänar blott att utrotas till sista man.

Fahr-ed-Din Malik-al-Kamil, store herre, kejsaren av Europa är din vän. Han är förbunden med dig genom sina oerhörda gåvor och sitt stöd till dig i kampen mot din vilde och härsklystne broder av Damaskus.

Malik-al-Kamil Malik-al-Moazzim finns ej mera. Han är död, och jag har utan hjälp från någon europé erövrat Nablus och Jerusalem från hans omyndige och svage son sultanen av Damaskus.

Fahr-ed-Din Men jag råkar känna till att er belägring av Damaskus varit utan resultat.

Malik-al-Kamil Och skulle då er kejsare riskera sitt anseende i Europa med att i förbund med en muhammedansk sultan dra ut i krig mot Syriens mäktiga Damaskus?

Fahr-ed-Din Han har icke något anseende i Europa att ta hänsyn till. Jag råkar veta att han av sin påve blivit bannlyst.

Malik-al-Kamil Det var intressant. Då är han alltså här i landsflykt och i sökan efter vänner.

Fahr-ed-Din Kanske det.

Malik-al-Kamil Men varför låter han då sina riddare grymt plundra och ofreda vår civilbefolkning?

Fahr-ed-Din Han har strängt befallt att allt rov taget under plundringar skall återställas. Och själv giver han er en personlig gåva.

Malik-al-Kamil Och vad då?

Fahr-ed-Din (ger tecken åt en page som kommer in med kejsarens hjälm, pansar och svärd.)

Han lämnar er i pant sin rustning, sina vapen och sin hjälm som insegel på sina fredliga förhoppningar, och dessa giver han i era egna händer som bevis på sitt personliga förtroende, sin komplimang och sin beundran.

Malik-al-Kamil Detta blir då ständigt intressantare. Vad föreslår vår broder från Sicilien, som där har hjälpt så många saracener till ett mänskovärdigt liv?

Fahr-ed-Din Han föreslår att han får kusten fram till Jaffa samt Jerusalem och Betlehem och Nasaret med landet runt omkring på villkor att ej någon enda islamit skall lida någon skada.

Malik-al-Kamil Ja, hans tolerans är välbekant i hela den islamska världen. Dessutom är han en lärd poet och filosof som sätter vetenskapen högt. Han är vår jämbördige broder. Jag tror nog att vi kan lita på hans ord. Men den muslimska delen av Jerusalem med klippmoskén och Haram-es-Sharif, de heliga kvarteren, måste vi få lov att hålla kvar för alla islamiters räkning.

Fahr-ed-Din Han är ej så dum att han ej inser detta vara synnerligen viktigt för er religion. Då kan jag alltså meddela den tolerante kejsaren att ni ger honom kusten och Jerusalem med Nasaret och Betlehem?

Malik-al-Kamil Fördraget måste noggrant formuleras och bevittnas av de mest pålitliga tänkbara vittnen.

Fahr-ed-Din Givetvis.

Malik-al-Kamil (kallar visiren) Visir, se till att vår vän kejsaren får dubbelt så frikostiga och värdefulla gåvor som vi själva fått av honom.

visiren Ja, o härligaste härskare.

Malik-al-Kamil Då hoppas jag blott på min kloke broders hjälp emot min oduglige brorson i Damaskus.

Fahr-ed-Din Det kan utan vidare sultanen räkna med.

Malik-al-Kamil Då är jag nöjd. Då har vår heliga arabvärld sluppit billigt undan denna gång. Jag har ej råd med blodiga onödiga korsfararkrig när jag har bråk inom min egen släkt. Och kejsar Fredrik är en hederlig och vis man som är väl bekant med vår mentalitet och religion. Med honom kan man utan risker samarbeta. Och när han har lämnat denna del av världen kan vi återta i lugn och ro de kristna städerna.

Fahr-ed-Din Han önskar endast fåfängan att en gång få dra in som konung av Jerusalem i denna stad.

Malik-al-Kamil Jag gissar att det är för att beveka den omöjliga fanatikern i Rom.

Fahr-ed-Din Ja, endast därför kom vår tolerante broder hela vägen hit.

Malik-al-Kamil Då kan vi hjälpa honom utan risk. Låt honom få Jerusalem och vad han än begär. Vi kommer då att få problem med alla islams hövdingar, men jag skall tala dem till rätta. Denna komedi är ganska tillfredsställande.

Fahr-ed-Din Det tycker även kejsaren.

Malik-al-Kamil En lycklig stjärna har tillskickat oss en kristen korstågsledare som kommer som en broder av vår egen religion med endast fred och skådespel. Jag önskar blott att alla krigiska odrägliga och dumma kristna militanta busar därav kunde få ordentligt långa ansikten.

Fahr-ed-Din Det hoppas även både jag och kejsar Fredrik.

Malik-al-Kamil Diplomatiska emir, ni har gjort mig på gott humör. Jag önskar blott att jag fick ha en festbankett med er originelle kristne kejsare så snart som möjligt.

Fahr-ed-Din Det skall bli mig ett sant nöje att få framföra den önskan från er själv till honom. *(de dricker te tillsammans. Ridå.)*

Scen 2. Den heliga gravens kyrka i Jerusalem.

(Afton. Kyrkan är full av pilgrimer med tända ljus. I en tyst procession åtföljd av Hermann von Salza, Berard av Palermo och sina närmaste går Fredrik fram i en vit mantel till altaret, tar kronan som lagts fram därpå i sina händer och kröner sig själv. Därefter vänder han sig om.)

Fredrik Mina vänner, ni har hört att jag är bannlyst. Därför har jag ej kunnat vara med om någon mässa här i Jerusalem, därför finns här inga Tempelherrar eller Johanniterriddare ibland er, och därför har jag icke blivit krönt vid någon gudstjänst. Jag står här andligt naken framför er klädd i renhetens och enkelhetens vita mantel och är dock konung av Jerusalem. Min hustru ärvde titeln av sin moder efter Gottfrid av Bouillon, och som far till hennes son försäkrar jag mig om titeln för att kunna ge den vidare åt vår son. Som konung av Jerusalem sträcker jag ut handen till försoning mellan mig och alla människor och mellan alla folk i hela världen. Jerusalems högste och heligaste patriark Gerold har i påvens och i alla kristna kyrkans namn förbannat mig och förbjudit någon kristen att ha något med mig att göra. Jag tackar er, pilgrimer, för att ni ändå kommit hit. Påven lyste mig i bann för att jag i tolv år

uppskjutit ett utlovat korståg till det heliga landet. Nu har jag givit honom Jerusalem, Betlehem, Nasaret och hela kusten och det utan att en enda strid har utkämpats. Det tog mig sex månader att genom fredliga underhandlingar komma så här långt, men nu är jag framme, och även om bannbullen alltjämt äger formell kraft så har påven ingen anledning längre att lysa mig i bann. Jag har kommit som en fridsfurste i Kristi och i konung Davids anda, och i deras namn och efterföljd återupprättar jag deras konungarrike. Jag är utan vapenmakt men har lyckats ändå, det blir måhända blott en parentes i historien, vad som här har vunnits utan vapenmakt lär väl knappast kunna behållas ens med vapenmakt, men här äger ändå rum en demonstration inför evigheten. Freden är möjlig, en universell försoning är möjlig, och idag lever här i denna heliga stad judar, kristna och araber i fred med varandra. Min bön till er alla är: kom ihåg detta ögonblick, och låt det åtminstone stadfästas i era minnen som ett exempel för framtiden. Mera begär jag icke.

(vänder sig om och knäböjer inför altaret. Pilgrimerna uppstämmer en hymn till Den Heliga Gravens Kyrkas ära. Processionen sätter ånyo i gång och går ut. Alla pilgrimerna följer efter med sina tända ljus. – En pilgrim avviker och väntar diskret på att kejsaren skall passera. Denne märker honom inte.)

Jean Min kejsare!

Fredrik (på sin vakt) Vem är du?

Jean En tempelriddare.

Fredrik Varför är du här om ej för att mörda mig? Tempelriddare får inte ha med mig att göra.

Jean Just därför var det angeläget för mig att få tala med er.

Fredrik (försiktigt) Vet någon att du är här?

Jean Ingen.

Fredrik (till biskopen och Salza) Jag kommer senare. *(tar med sig Jean i skymundan)* Nå, min vän, ditt ärende?

Jean Inte alla tempelriddare är eniga om att fördöma er.

Fredrik Jag vet, men ingen vågar inte avvika.

Jean Jag har ett budskap till er, att några bröder önskar träffa er i största hemlighet.

Fredrik Och det är inte för att mörda mig? Jag har tyvärr grunder för min uppfattning att det är det enda någon tempelriddare önskar mig.

Jean Ta med er beväpnad livvakt om ni känner för det.

Fredrik Vad vill de tala med mig om?

Jean Religionen.

Fredrik Vilken religion?

Jean Alla.

Fredrik Vad betyder det?

Jean Alla tre.

Fredrik Då är jag intresserad, för då måste det handla om tolerans.

Jean Tolerans, forskning och framtiden.

Fredrik Du väcker min nyfikenhet. Vad föreslås?

Jean Har ni tid i morgon?

Fredrik I så fall bara tidigt på morgonen.

Jean Känner ni till det ortodoxa refektoriet?

Fredrik Jag har varit där.

Jean Kom med era vänner, hur många och vilka ni vill, i gryningen.

Fredrik Och vilka skall vi möta utom du?

Jean Några äldre och mer initierade bröder om vad som pågår, kanske fem.

Fredrik Jag kommer. *(går skyndsamt vidare ut)*

Jean Han är den ende som kan hjälpa oss. Om inte han kan det är det slut med vår orden.

Scen 3. Prioratet i Sion.

Priorn tronar i högsätet omgiven av en mindre krets av bröder.
Förväntningarna är höga, och diskussionerna något oroliga och ängsliga.

Jean träder in och bugar sig.

priorn Nå, broder Jean, fick du träffa kejsaren?

Jean Ja, fader.

priorn Vad sade han? Kommer han?

Jean Han kommer.

priorn (andas ut) Tillåt mig att dra en lättnadens suck. Då finns det hopp.

broder Arnault Kan ni orientera oss, fader?

priorn Nu kan jag göra det, när jag vet att kejsaren ställer upp. Flera av er är mer än hälsosamt medvetna om vår prekära situation. Vi kan inte längre lita på påven, och han är den enda auktoritet vi lyder under.

Arnault Varför kan vi inte lita på honom? Vad har han gjort oss?

priorn Ingenting än så länge, men det kommer, var så säker. Orosmolnen hopar sig. Fastän kejsaren är den dugligaste sekulära världsledare vi kanske någonsin haft har påven inte tvekat med att bannlysa honom bara för att ödmjuka honom och begränsa hans makt och hålla honom i bannlysning och utesluten från varje gudstjänst egentligen bara för att djävlas. Genom att kejsaren nu genomfört det kanske mest ärorika korståget hittills, genom att inte en pil avfyrats och inte en droppe blod har spillts, och ändå försäkrat sig om Jerusalem och Betlehem samt hela kusten, så måste den helige fadern motvilligt häva bannlysningen, men tro mig, han kommer att ta minsta småsak som förevändning för att få den farlige kejsaren bannlyst på nytt.

broder Pierre Fader, ni borde nämna den springande punkten.

priorn Den springande punkten var albigenserkorståget mot katarerna. Det var inget korståg utan ett utrotningskrig mot ett helt folk. Det var ett folkmord.

Arnault Påvens förevändning var deras kätteri.

priorn Vi har accepterat att man bränt enstaka kättare här och där, som egentligen inte varit annat än farliga galningar, demagoger och agitatorer, men dominikanernas korståg mot katarerna var något helt annat och nytt, som i ett slag förvandlar kyrkan från en gudsstat till en terrorstat. Vi kan inte finansiera sådant. Vill kyrkan ta på sig ansvaret för sådana barbarier så är det inte vår plikt att dela dess dåliga samvete och dess ännu sämre konsekvenser.

Arnault Kan vi avstå från kyrkan? Det är ju bara genom den som vi finns.

priorn Riktigt, broder Arnault. Det är dilemmat. Vi tillhör kyrkan med allt vad vi står för och är. Vi finns till bara för kyrkans skull, och de skyldigheter som var vårt existensberättigande har vi skött med den äran hela vägen ända fram tills nu. Vi har finansierat och organiserat varje korståg och nästan varje katedralbygge i Europa, utom att vi utgjort varje korsriddares livförsäkring. Vi har aldrig brustit i vår solvens utan alltid kunnat ge varje korsfarare som lämnat sin egendom bakom sig åt vår förvaltning motsvarande medel för hans utkomst när han kommit hit.

Arnault Var kommer kejsaren in i bilden?

priorn De flesta av oss vägrar ha någonting med honom att göra av det formella skälet, att han tills vidare förblir bannlyst, tills påven får bud om hans framgångsrika korståg och häver bannlysningen, men det kan ta månader eller år. Men vår orden

står inför ett vägsål. Vi vill ingenting hellre än att förbli kyrkan oreserverat trogna, men vi kan inte subsidiera folkutrotningskrig och brottsliga inkquisitioner, som bara finns till för att plåga ihjäl folk för ingenting. Sådant kan inte accepteras var det finns vett kvar i världen, och vår ekonomiska verksamhet kräver vett mer än någonting annat. Vi har kunnat finansiera otroliga katedralbyggen, men att finansiera folkutrotningskrig och kättarförföljelser är helt enkelt bortkastade pengar. Ett företag till som albigenserkorståget, och vår orden blir ruinerad både ekonomiskt och moraliskt.

Arnault Är då kejsaren bättre?

priorn Jag väntade mig just den frågan. Det är det vi måste ta reda på. Om han visar sig kunna erbjuda oss en framtid som kyrkan alltmer vill missunna oss, så måste vi ta ställning, och ju tidigare, desto bättre.

Jean Fader, jag tror kejsaren har kommit.

priorn Är han här?

Fredrik (dyker fram ur skuggorna, bugar sig vördnadsfullt) Jag har redan befunnit mig i sidoskeppet en god stund för att få höra varför ni vågat ta risken att be mig hit. Ursäkta mitt tjuvlyssnande, men sådant är tyvärr nödvändigt i politiken för bildandet av rätt uppfattningar – man kan aldrig få veta för mycket. Jag tror att jag kunnat bilda mig en rätt uppfattning om vad saken gäller. Samtidigt är jag medveten om, att ni bara representerar en liten avsigkommen spillra av er orden. De flesta skulle utan vidare förkasta och utesluta er alla för att ni över huvud taget vill träffa mig.

priorn Rätt så, ers nåd. Desto tacksammare är vi för att ni vågat er hit. Ni har gjort er känd och ryktbar, och inom stora delar av vår kyrka ökänd, för er konsekventa toleranspolitik, som ni har er bannlysning att tacka för. Ändå har ni inte gjort avkall på er toleranspolitik utan tvärtom utvecklat den och faktiskt krönt den med er diplomatiska bedrift att lyckas inta Jerusalem utan våld och därmed försäkrat kristenheten om fri tillgång till det heliga landet för oöverskådlig framtid. Detta kommer tvivels utan att befria er från er bannlysning, men vi vet, tyvärr, att hans helighet påven, världens högsta auktoritet och mest oantastliga människa som chef för den allena saliggörande kyrkan, är enkelriktat inställd på att förnya er bannlysning så snart det blir möjligt med minsta möjliga förevändning.

Fredrik Även jag är medveten om detta.

priorn Vi har redan tidigare med sorg konstaterat, att hans helighet med hela hans ämbete är moraliskt bankrutt, då han åsidosätter sin egen religions högsta lagar för att påtvinga världen sin egen personliga vilja, som är helt förblindad av maktegoism.

Fredrik Tänker ni på albigenserkorståget?

priorn Framför allt. Har ni kontakt med några överlevande katarer?

Fredrik I min politiska värld är det ett måste att vidmakthålla kontakter överallt. Politiken tar ingen hänsyn till påvliga bannlysningar.

priorn Även vi har behållit kontakten med katarerna, dess överlevare och dess avläggare, som av nödvändighet måste finna sig nya identiteter och hemländer för att överleva, men vi hade synnerlig kontakt med katarerna under deras blomstringstid, när de hotade kyrkan med att frälsa hela Sydfrankrike och sprida sig med sitt alltför kristna budskap.

Fredrik Jag känner till historien.

priorn Vi måste framför allt tänka ekonomiskt. Det är som ekonomisk grund för den kristna världen som vi existerar. Det är vi som möjliggör alla omöjliga företag, främst alla korstågen och katedralbyggen. Men med en påve som kräver vetlösa

resurser till korståg mot medkristna för att inom Europa frossa i folkmord kräver ett ekonomiskt tänkande att vi sätter stopp.

Fredrik Jag är införstådd med problemet.

priorn Konsekvensen av detta måste bli en livsfarlig kollisionskurs med själva påvedömet. Nu kommer vi till den kvistiga frågan. Allt som sägs här inne stannar mellan oss. Därför är vi ett så ringa utvalt antal som möjligt. Alla som är här är bekräftat pålitliga. Vår orden har inte råd med förrädare, och från början har vi lyckats utesluta möjligheten av sådana. Dess värre ser i stället själva påven ut att kunna bli vår förrädare. Frågan är: kan ni se någon politisk möjlighet att någon gång i framtiden avsätta påven?

Fredrik Jag inser frågans kvistighet. Det har brukat vara påvar som avsatt kejsare. Ni undrar om ett motsatt scenario vore möjligt. Svaret är: inte ännu. När min bannlysning hävs måste jag leva upp till detta och så långt det går samarbeta med och tjäna hans helighet, vilket i längden måste bli en omöjlighet, för att kyrkan och påven är som de är. När min andra bannlysning drabbar mig kan jag bättre besvara frågan.

priorn Om tio år?

Fredrik Minst.

priorn Jag tror vi kan klara oss med en sådan frist. Vad säger ni andra?

Arnault Låt oss avvakta så länge det är möjligt. Låt oss inte ta något avgörande steg förrän vi tvingas till det.

Pierre Min gode broder, då kan det vara för sent.

Arnault Menar du att vi borde gå händelserna i förväg?

priorn Det kan vi inte göra. Vi kan ingenting göra mot kyrkan förrän kyrkan gör något mot oss. Före det är det uteslutet att ändra våra statuter. Broder Jean, jag ber dig att medfölja kejsar Fredrik tillbaka till Europa och vara vår agent hos honom där. Vi skall hålla regelbunden kontakt, och du skall informera oss allt vad som rör hans nådes politiska angelägenheter. Jag hoppas ni är med på detta arrangemang, ers höghet.

Fredrik Utan vidare. Det är i allas vårt intresse, och jag är uppriktigt tacksam och glad för upprättandet av denna direkta kontakt över kyrkans tak med er.

priorn Då är vi överens. Tack för att ni gav er tid att komma hit. Ni kan i alla lägen lita på vår fullständiga diskretion.

Fredrik Liksom ni på min. *(bugar sig vördnadsfullt och avlägsnar sig. Jean vill genast följa efter.)*

priorn Ett ögonblick, broder Jean. Vi har ett annat uppdrag åt dig också. Du kan ju arabiska och kurdiska?

Jean Hjälpligt.

Fredrik Jag inväntar dig i morgon, broder Jean. *(går)*

priorn Vi har funnit dig vara rätt man att upprätta en annan kontakt även med öst i riktning mot Bagdad. Några frågor, mina bröder, innan jag inviger Jean?

(Bröderna ser på varandra, de flesta skakar på huvudet, det tycks inte finnas något att säga.)

priorn Gott. Då upplöser jag denna hemliga enklav. Kom, broder Jean. Det är en viss hövding jag skall ge dig pass och uppdrag till... *(drar sig tillbaka med Jean. Församlingen upplöses.)*

Scen 4. Vatikanen.

Gregorius Nu är vi av med den där inbilske och självtillräcklige idioten till självsvåldig kejsare, som tror att han har monopol på hela världen. Han har dragit med en otillräcklig här mot Palestina, och där må han ruttna med sina araber. Jag slår vad om att han redan är förlorad, död, förruttnad och, om han har tur, begravnen. Sveg nu fram över Italien, härliga påvliga maktfullkomlighet, besätt den övermodige imperialistens alla fästningar och städer som så länge hotat Kyrkostaten, ta ifrån den odräglige gynnaren allt fastland från hans sicilianska rike, plundra Brindisi och befäst Bari, nu skall hela det gudomliga Italien bli allenast påvens oskiljbara egendom och arvedel, och ingen skall nu mer ifrågasätta påvens monopol och allmakt över hela världen!

kardinal 1 (inträder) Det har kommit färiska sändebud ifrån Jerusalem, ers helighet.

Gregorius Vad nytt?

kardinal 1 Som en normandisk kung har kejsar Fredrik krönt sig själv till konung av Jerusalem i själva helga Gravens Kyrka.

Gregorius Det kan inte vara sant! Det får han inte göra! Han kan ej som bannlyst delta i en gudstjänst!

kardinal 1 Han kröntes utan gudstjänst. Han har ej bevistat någon gudstjänst.

Gregorius (förfärad) Har han då besekrat islamiterna och intagit Jerusalem?

kardinal 1 Han fick Jerusalem samt Betlehem och Nasaret och hela kusten utan våld. Ej någon droppe blod blev spilld.

Gregorius Det låter som en saga. Hur bar han sig åt? Det verkar helt otroligt.

kardinal 1 Han fick underhandla i sex månader på diplomatisk väg, men sedan öppnades Jerusalems stadsportar utan tvång välkomnande för honom.

Gregorius Är han då en trollkonstnär, som slår blå dunster i araberna och helt förtrollar dem?

kardinal 2 Han kan arabiska. Och enligt patriarken av Jerusalem, den stränge Gerold, har han blivit själv muhammedan. Han umgås bara med araber, växlar ständigt gåvor med sultanen av Egypten, umgås med sultanen såsom med en broder, provar dennes harem och har skaffat sig ett eget harem, medan han föraktar sina egna heliga korsriddare. Och Gerolds vittnesbörd bekräftas av de respektabla Tempelriddarna och Johanniterna.

Gregorius Har då ej dessa lyckats undanröja Fredrik, som de lovade att göra på vår uttryckliga önskan?

kardinal 2 De har nog försökt, men varje gång har Fredrik blivit varnad av sultanen, som med sina spioner upptäckt ordensbrödernas försåt.

Gregorius Sultanen har då inte själv begagnat sig av möjligheten att ta kejsaren till fånga?

kardinal 2 Nej. I stället har han varnat kejsaren, ty han betraktar Fredrik som en broder i sin egen tro.

Gregorius Är Fredrik då muhammedan?

kardinal 1 Han har ej brutit mot en enda av katolska kyrkans lagar. Han har aldrig medverkat vid någon gudstjänst, och när han själv krönte sig så var det å sin döda hustrus vägnar för att skänka titeln åt sin son. Han krönte sig i konung Davids och i Kristi namn men utan gudstjänst eller någon reguljär ceremoni.

Gregorius Har han då tre ben och står med vart ben i varje religion?

kardinal 1 Det verkar så.

Gregorius Jag tror ej på vad ni berättar. Han är död, och därför börjar nu legenderna att spridas från hans sista färd. Han kan ej fredligt ha intågat i Jerusalem. Det vore alltför bra för att alls kunna vara sant.

kardinal 1 Det är vad sändebuden säger.

Gregorius Hur som helst så är han borta, och vi må i hans frånvaro genomföra vårt politiska program. Låt påvliga arméer översvämma hans italienska fastland. Han kan ej regera det ändå när han är borta, alltså måste påven göra det.

kardinal 1 Betänk en sak, ers helighet.

Gregorius Vad då?

kardinal 1 Om det är sant att han har blivit konung av Jerusalem så har han med våld eller utan genomfört sitt korståg, och i så fall måste kyrkan häva bannet.

Gregorius Det är riktigt, om han verkligen har erövat Jerusalem. Men det har vi ej ännu några faktiska bevis för. Må han presentera sig för oss med konung Davids krona, och vi skall förlåta honom då. Till dess vi vet om han än är i livet eller död förblir han exkommunicerad.

kardinal 2 Ämnar ni då verkligen förlösa honom från hans bann om ryktet talar sant och han själv kommer levande tillbaka såsom konung av Jerusalem?

Gregorius Det måste jag, men så självsvaldig, ung och ivrig som han är, han är ju bara trettiofem, så skaffar han sig nog i så fall snart en ny och mera svåravverkad exkommunicering.

Scen 5. I ett sagoslott i bergen.

Aladdin Ni tror att ni har hela världen i er hand bara för att ni behärskar hela kristenheten med ert bankväsen, men så enkelt är det inte. Din prior är medveten om detta och friar därför till mig, väl medveten om att hans trevanden efter kontakter inom den muslimska världen kunde få honom bannlyst av er stackars kyrka, som aldrig vet vad den gör. Den är en absurd institution som alltid bara kunnat en enda sak, att främja sina laster, egendomar och godtycken. Det är den mest själviska institutionen i hela världen. Vi i orienten försöker tänka mera universellt.

Jean Jag tror att priorn är medveten om detta och just därför vill ha bättre kontakt med er.

Aladdin Han är naiv som tror att vi är något att räkna med. Vi är tyvärr inte lika naiva. Vi vet att denna världen aldrig kan behärskas av dödliga människor men dess värre alltid kommer att styras av demoniska krafter som varken ni eller vi egentligen har någon aning om.

Jean Jag tror det är er kunskap om detta som vår prior är intresserad av.

Aladdin Vi är inte intresserade av er orden. Era tempelriddare är högmodiga översittare och ingenting annat som till slut även hela er egna kristna värld en dag kommer att vända sig emot och störta. Det finns bara en makt i ert västerland som vi alla i östern är intresserade av, och det är er kejsare av Sicilien, som slagit världen med häpnad med att lyckas erövara Jerusalem utan blodspillan.

Jean Jag tjänar honom också. Jag är hans länk mellan tempelriddarna och hans hov.

Aladdin Så du står på god fot med honom?

Jean Tämligen, som diplomat.

Aladdin Inte som spion?

Jean Kanske det också.

Aladdin Det är bra. Jag tycker om din uppriktighet. Du försöker inte dölja något, medan vårt största problem med er västerlänningar alltid har varit er dolskhet. Er brist på uppriktighet endast har gjort att ni aldrig kunnat etablera er i det heliga landet. Men låt mig få främja din uppriktighet och yttermera locka fram den med att bjuda dig på en kopp te. Du är trots allt min gäst, och som min gäst har jag vissa plikter mot dig. (*knäpper med fingrarna, och genast finner sig en tjänare med en tebricka*)

Jean Vad är det?

Aladdin Låt oss kalla det te. Låt dig väl smaka, och påfyllningen är obegränsad.

Jean (smakar) Mm. Gott. (*dricker*)

Aladdin Du var tydligen törstig.

Jean Det blir man både i öknen och i bergen.

Aladdin Ingenting släcker törsten bättre än te, som dessutom värmer om man är frusen, vilket man lätt blir i bergen.

Jean (känner sig påverkad) Men detta är mer än bara te.

Aladdin Ja, vi tillsätter örter.

Jean Vad har ni gjort med mig?

Aladdin Mår du inte bra?

Jean Tvärtom. Jag mår förträffligt. Med vad har ni berusat mig?

Aladdin Det är bara mitt vanliga husrecept. Det är min hemlighet. Jag får folk att må bra. Den som kan det kan vinna hela världen bara med ett enkelt husrecept. Jag tror er prior skulle vara intresserad av det.

Jean Jag har aldrig mått så bra.

Aladdin Så bra. Väl bekomme. Det var meningen.

Jean Vad vill ni?

Aladdin Fråga i stället, vad kan ni göra för mig? En hel del. Hör på, min son. Du är min gäst för så länge som du vill. Du kommer inte att sakna någonting här. Du har tillgång till paradiset's lustgård, som jag har gjort min trädgård till, den vackraste anläggningen i världen, som Semiramis med sina hängande trädgårdar hade avundats ihjäl sig för, och all min betjäning står till ditt förfogande. I den ingår allt vad du kan begära, de vackraste damer i vilket skick du behagar, och även världens skönaste män i denna delen av världen. De tjänar mig alla, ty jag har vunnit dem med att ge dem en berusande god hälsa. Mår man gott i kroppen så mår man även väl i själen, och ett högre paradiset än så existerar icke. Njut av mitt recept, var min son med mina andra tjänsteandar, utnyttja situationen, och lär av mig.

Jean Vad kan jag lära av er?

Aladdin Mera te? (*Jean nickar. Aladdin fyller på.*) Allt. Jag vet allt om människan och världen, hur man handskas med den och hur man behärskar den. Alla strävar efter makt, det är nu en gång för alla mannens obotliga fåfänga, men de flesta faller för fåfängans kortsiktighet och gräver sina egna fallgropar, som de stupar i genom det dumma begagnandet av våld. Du är diplomat. Du vet att det finns bättre medel: samtal, övertalning, umgänge, social aktivitet, knytandet av kontakter, odlandet av vänskap. Jag har medel att vinna hela världen för min vänskap – och därmed bli dess välgörare.

Jean Med ert husrecept?

Aladdin Med mitt husrecept.

Jean Nu vet jag vem ni är. Att jag inte fattade det genast. Ni är högsta styrande mästaren för assassanidernas sekt.

Aladdin Så ni känner till den? Jag visste inte att korsfararna visste så mycket ännu.

Jean Ytterst få känner till den, och det vi vet är ytterst bristfälligt. Nu förstår jag varför min prior sänt mig till er. Han vill veta mer om er.

Aladdin Du har ingenting att frukta. Jag har adopterat dig som min son. Du tillhör mig, och jag skall ta hand om dig för alltid. Du skall alltid ha mig i närheten, även när du är som längst bort ifrån mig, ty jag skall se till att du aldrig skall sakna tillgång till mitt husrecept. Jag har redan agenter på plats runtom i Europa. Er kejsare har hjälpt mig. Även han har först av alla insett klokheden av att ha mig som bundsförvant. Alla de saracener han redan anställt på Sicilien och som på olika håll i Italien tjänstgör som hans livvakt är även mina söner. Han kan rädda Europa, och jag vill gärna hjälpa honom med det. Din prior anar vad som pågår och vill vara med. Jag står till er tjänst.

Jean Vad vill ni rädda Europa från?

Aladdin Alla krigen. Futtigheten. Okunnigheten. Ni behärskas av en kyrka, som behärskas av den totala okunnigheten och dumheten. Ni indoktrineras i en vidskeplig lära av lögnen, som er kejsare har genomskådat, och vars trälldom han vill resa Europa ut ur, men denna vidskepelsens kyrka vill till varje pris behålla sin absoluta makt över Europa. Det måste bli en utdragen tvekamp som båda kan duka under i, men på lång sikt måste kunskapen besegra dumheten.

Jean Vad vill ni ersätta kyrkan med? Islam? Är den bättre?

Aladdin Inte alls. Den är lika dum, kanske ännu dummare. Den är ett slaveri, och försöker man ta sig ur det föreskriver den muslimska lagen att man måste avrättas. Dummare kan inte en religion bli. Om avfall bestraffas med döden så måste alla vilja avfalla, ty ingen tycker om tvång. Det är inte mänskligt.

Hör på. Detta är programmet. Världen behärskas av monoteismens diktatur genom er kyrka och vårt islam, som bara är våldsmaktens medel till att kontrollera massorna. Alla de som finner sig i detta, och det är nitton tjugondelar av mänskligheten, är menlösa får och värdelösa slavar, som inte duger till bättre än till den slavtjänst som de i sin dumhet accepterar. De flesta är till och med så dumma att de inte är medvetna om det. Den återstående tjugondelen är dels slavdrivarna, världens våldsmaktens företrädare, politiker och religionsledare, och dels de som tar avstånd från hela systemet och därmed sätter sig över det. Det är vi det, vi som fattar vad som pågår, vi som genomskådar världens gång, vi som förstår de etablerade lögnerna, monoteismens grymma bedrägeri, egoismens grymhets fåfänga och medel till att manipulera massorna utan att tveka inför att offra dem. Din prior och din kejsare förstår också bedrägeriet. Jag har medlet att upplösa det.

Jean Vari består detta medel?

Aladdin Det blir nästa lektion. Nu skall du få bli hemmastadd här och lära dig att trivas, så vad du nu först av allt behöver är en rejäl måltid. (*ringer i en klocksträng*) Och du behöver vänner här.

(*En ung vacker man kommer in.*)

Jean (häpnar) Gerard! Vad gör du här?

Gerard Aladdin den gamle i bergen har värvat mig, och jag är helt i hans tjänst.

Jean Som assassin?

Gerard Jag gör vad han än begär av mig. Jag dödar endast när det är fullständigt riskfritt, och endast sådana personer som verkligen behöver rensas från världen.

Jean (till Aladdin) Så ni tar er även rätten att döma över världen och sätta er över alla lagar?

Aladdin Min son, om jag ser vad som är rätt, och om världen inte gör det men kör över vad som är rätt och regerar sig genom ständiga justitiemord, så har ingen någon moralisk rätt att hindra mig från att ta lagen i mina egna händer, så länge jag skipar rättvisa.

Jean Ni menar att ni aldrig utför något brott om ni inte är säker på att det är rätt?

Aladdin Precis så.

Jean (till Gerard) Och du är helt i hans våld som en livegen och har accepterat det?

Gerard Man kan inte få det bättre än här. Du vänjer dig. Vår faders livselixir är ofelbart.

Jean Jag vet vad det är. Det är haschisch.

Aladdin I förädlad och bearbetad form. Det är ett livselixir såsom jag raffinerat det. Ge din broder litet mera te, min son. (*Gerard fyller på Jeans teglas.*)

Jean Jag är förvirrad. Jag måste få tänka över allt det här. Jag är säker på att vår prior inte har någon aning om ert och kejsarens program.

Aladdin Vad du behöver är litet mat. Kom, mina söner. Sedan, Jean, trött som du är efter din långa resa, måste du få vila ut ordentligt. Din broder Gerard ställer gärna upp med att hålla sig sällskap i sängen. (*går ut med dem båda med armarna om dem, precis som en god fader.*)

Scen 6. Jerusalem. Sultanens palats.

Malik-al-Kamil Käre broder, var välkommen! Allt vad som är mitt är ditt. Jag har med hela hjärtat givit dig Jerusalem och allt du bett om, och jag gav dig gärna hela världen.

Fredrik Store filosofiske kollega, all din storsinthet och givmildhet och alla dina oerhörda gåvor, som alltsedan jag kom som objuden gäst hit till ditt land har överväldigat min själ, är dock ett intet i jämförelse med den gränslösa glädje som jag känner när jag nu till slut får träffa dig personligen.

Malik Min vän, du är i din värld en mer mäktig och betydande sultan än jag. I jämförelse med din ställning är min egen som en tjänares, och mitt livs största ära är att här få tjäna dig.

Fredrik Du överträffar mig i värtaliga komplimanger. Jag behärskar visserligen ditt välsignade ordrika modersmål men ej så bra som du. Mest därför räcker icke mina komplimanger lika mycket till som dina, men jag lovar dig att mina tankar rymmer oceanens hela djup av tillgiven beundran för ditt höga föredöme som en exemplarisk storebror för mig.

Malik (skrattar) Min vän, jag tror att vi ej ytterligare behöver buga oss med smicker för varandra för att väl förstå varandra. Låt oss talas vid som gamla vänner, ty det är vi ju och inget annat. Tjänare! Här tarvas mat! (*klappar i händerna. En festmåltid framdukas.*)

Nå, min broder, säg mig nu, hur känns det att ha blivit konung av historiens och alla religioners huvudstad?

Fredrik Det är onekligen en höjdpunkt i mitt liv, men jag kan bara stanna här två dagar.

Malik Det är alldeles för litet. Så långt har du rest, så länge har du förberett dig, och så mycket arbete har du lagt ner under en så lång tid, och så förblir du i Jerusalem ej ens tre dagar!

Fredrik Jag är tvungen att omedelbart bege mig hem till Europa. Påvens trupper har gjort intrång i mitt eget kungarike.

Malik (med spelad förvåning) Är ej påven blott en präst? Vad gör han då med krigiska soldater? Är du ej då kristenhetens kejsare? Är du ej respekterad av Europas folk, som jag är av araberna?

Fredrik Min vän, de kristna ger mig blott bekymmer. Jag är bannlyst av min egen kyrka, alla präster talar illa om mig och gör sig till mina hatiska och oförsonliga

dödsfiender, och själva patriarken av Jerusalem fördömer mig för att jag genomfört ett enbart fredligt korståg till all kristenhetens fromma. Du vet själv hur Johanniterna och Tempelherrarna två gånger redan ansträngt sig för att förråda mig och få mig likviderad. Båda gångerna har dina örons vaksamhet, din klokhet och din varning räddat mig. Min egen påve tvingade mig genom exkommunicering att bege mig hit och ta ditt land i anspråk som en högst objuden gäst allenast för att få den stora glädjen att få se mig stupa för araberna. Jag vet nu redan att han tar för givet att jag redan är ur vägen. Därför vågar han med våld ta mina länder.

Malik Era kristna länder tycks blott ständigt ha mer bråk ju mera kristet heliga de är.

Fredrik Ja, det är just problemet.

Malik Men du är ju själv en klok man. Du har karakteriserats av din egen kristenhets högst ansedda primaser som en omänskligt klok man. Och varför är du då så dum att du förblir en kristen? Alla judar och muslimer älskar dig för vad du är för dem med din berömda tolerans. Det är blott alla dessa grälsjuka småaktiga och dumma kristna som av ren dåraktighet allenast hatar dig. Du är ju redan som en broder för oss. Lämna dårskapens och hatets religion och kom i stället hem till Gud. Jag skall förpläga dig med världens största härligaste harem, som du får behålla med min vänskap för all den tid som vi båda än får leva.

Fredrik Käre broder, jag är född i min religion. Ni islamiter byter icke religion för att ni föredrar en annan eller önskar lämna bakom er de svårigheter och bekymmer som den ger er. Det är fel att byta religion. Om man har fötts som jude, kristen eller islamit så är det för att Gud har menat något med det, och det är ens plikt att uppfylla den meningen. Jag kan tyvärr allenast åse kristenheten med förakt och äckel, och det kanske är mitt öde att som kristen nödgas kämpa emot påven hela livet, men om det är så, så är det någon mening med det, och den meningen är jag i så fall tvungen att uppfylla.

Malik Du är ödmjukare, broder, än vad någon som jag känner är.

Fredrik Det finns en enda mening med allt liv i världen, och den meningen är kärleken. Men denna höga menings outforskliga mysterium kan man bara komma nära genom ödmjukhet.

Malik Min broder, jag skall alltid vara dig förbunden. Du är faktiskt den allena gode vän som vi muslimer men ock judendomen har i hela den av sjuklig oro och förvirring så svårt infekterade världskristenheten.

Fredrik Om jag ej har någon vän bland alla mina egna kristna bröder är det dock för mig en lisa att dock veta att jag har så många vänner kvar bland kristenhetens fiender.

Malik Jag ber dig att ej kalla oss för kristenhetens fiender. Vi är tre bröder, vi och judarna och kristendomen. Judarna är äldst, därefter kommer kristendomen, och den yngsta brodern, muslimin, är den som bråkat värst mot sina äldre bröders övermakt. Men någon gång skall vi nog lära oss att vi är jämbördiga bröder av en enda fader, som är Gud, som vi i egenskap av dödliga ändå i alla fall ej någonsin kan ärva. Varför bråka då av avund med varandra om Allfaderns opålitliga nyckfulla gunst?

Fredrik Om ändå vi var blott tre bröder! Kristenheten är en osalig familj på flera millioner, och de trampar alla på varandra bara för att bråka och få mera gunst av samme Fader, som har lika många millioner judar och araber att försörja.

Malik Tror du någonsin att vi kan sluta bråka med varandra?

Fredrik Ja, när alla blivit visa. Men tills vidare har visheten allenast varit en unik och sällsynt gäst på jorden som med Salomo för första gången redan lystes skoningslöst i bann av själva religionens högsta förespråkare.

Malik Vad är då orsaken till bråket? Varför denna oro utan anledning och syfte?
Fredrik Människan är född till galning. Det har hon tyvärr ej någonsin begripit själv, och därför har hon jämt förblivit samma galning. Endast vi som ser hur galen människan är och som tar avstånd från allt bråk är ej alldeles hopplösa som mänskogalningar. Ty endast den som redan är en galen själ blir född som människa. Det vore bättre att bli född som fågel eller elefant, som apa eller val, ty dessa gör ej någon skada.
Malik Men de jagas och förslavas, äts och plågas av de galna mänskorna. Då är det bättre att som människa åtminstone ha någon form av försvarsposition.
Fredrik Det hade icke Kristus och ej heller helgonet Franciscus.
Malik Det är tydligen ditt öde att förbli en kristen.
Fredrik Ja, min vän. Det är nog så, tyvärr.

Akt II scen 1.

Aladdin Nå, min son är du redo för nästa steg?
Jean Mästare, ingen kunde besegra mig i strid, men här är jag fullständigt lamslagen och helt utlämnad till er. Ni har gett mig allt, ett paradys, en familj, en lycka som jag inte trodde var möjlig, bara genom vänskap och omhändertagande genom idealiskt umgänge och studier. Ni har fullkomligt besegrat mig. Vad mer kan jag begära? Jag inser risken i att kapitulera för er och er farliga vilja, men jag har inget val. Ni kan göra vad ni vill med mig. Det enda jag kan göra är att hoppas på att ni inte skall förråda mig för att jag litar helt på er.
Aladdin Det är det sista jag gör. Jag sviker aldrig mina söner och förblir dem trogen även om de går under.
Jean Ni menar att ni har kontakt med dem efter döden?
Aladdin Undantagslöst.
Jean Är det många som blivit offrade för er?
Aladdin Säg det inte så. De offrade sig själva eller omkom genom otur och omständigheter. I samtliga fall var ingen av oss skyldig. Nå, är du redo för din initiering?
Jean Jag väntar med spänning.
Aladdin Då, min vän, förhåller det sig på detta sättet. Vi kan utesluta Gud som en fabel som uppfanns för att hålla folket i schack. Den etablerade religionen är ingenting annat än en manipulation av folket för att lura det och kontrollera det. Fria människor låter sig inte kontrolleras och går inte på bedrägerier. Det är vi det. Därför är du här. Känner du till något om religionerna längre österut, Indiens hemlighetsfulla religioner?
Jean Mycket litet.
Aladdin De tar för givet att en medveten människa inte kan dö. Hennes kropp dör men är bara en stofthydda att byta ut när den tar slut. Detta är reinkarnationstanken. Som själ återföds du ständigt i det eviga kretsloppet, och i ditt föregående liv kan du ha varit kanske en vild krigare från Norden eller någon helig klosterbroder från någon av de brittiska öarna. Detta tänkesätt är ingalunda främmande för Europa, eller var det åtminstone inte, men er etablerade kristna kyrka har gjort allt för att utrota den, liksom den försökt utrota astrologin och andra nyttiga vetenskaper och filosofier. Till exempel er äldsta grekiska filosof Pythagoras var helt på det klara med att inkarnationsfenomenet var en verklighet.
Jean Utesluter det Gud?

Aladdin Vi kommer till det. Naturligtvis kan den metafysiska verkligheten inte uteslutas, livet består mest av magi, men frågan är var den kommer ifrån och hur den fungerar. Det enda säkra är att det inte finns någon allsmäktig gudomlig auktoritet som kontrollerar alltsammans med en kejsares maktfullkomlighet. Livet underhålls snarare underifrån än från ovan. Er grekiska filosof Sokrates umgicks med någonting som han kallade sin demon. Denna hans demon har aldrig kunnat definieras, men det är tydligt att han såg den som källan till sin kraft, sitt själsliv, sin tankeförmåga, sitt skarpsinne, sin medvetenhet och hela sin själ. Genom den var han fullkomligt andligt medveten, och därför stördes han inte alls av döden eller tanken på den. Den existerade inte för honom, då han kände sin demon. Det är denna demoniska kraft som vi zoroastrianer och österländska mager anser att är den gudomliga livskraft som besjalar hela världen och som allt dess liv består av. Den är opersonlig, oidentifierbar, outgrundlig och livets största mysterium men oförneklig. Med hjälp av denna kraft menar jag att vi, som är medvetna om den och odlar den, kan behärska hela världen. Genom att den är helt oauktoritär är den ett mycket hälsosammare och vettigare alternativ till kristendomen, och medvetenheten om den har alltid funnits men alltid bekämpats av de dumma makthavarna. Redan i det äldsta Sumer förekom den som reellt begrepp i den första litteraturen och manifesterar sig nästan demonstrativt i den bok som ni också betraktar som en helig bok, som kommer därifrån och som är en av världens äldsta nämligen Jobs bok, där denna urkrafts övermaktighet symboliseras av Leviathan och där människans demoniska överjag, som resulterar i att hon får ett öde, gestaltas av Satan.

Jean Och hur umgås ni då med denna urkraft? Genom droger och haschisch, så att ni genom ruset får kontakt med ert överjag?

Aladdin Blanda inte ihop min läkedom med religionen. Mitt husrecept är bara till för att öka människans fysiska välmående. Nej, den religiösa kraften är något helt annat, och det är makten som regerar hela världen.

Jean Och var kommer min prior in i bilden?

Aladdin Er orden hade kontakt med katarerna i södra Frankrike, som slutligen fördömdes som en kättarrörelse och utrotades så gott som till sista man, men dessa katarer var insatta i hur den andliga verkligheten fungerade och i hur deras kyrka inte fungerade. Därför blev er helige fader i Rom rädd för dem och beslöt att utrota dem. Det var inte ett klokt beslut. Det fattade framför allt din orden, som i detta såg en betänklig svaghet hos er helige fader i Rom och beslöt att vara på sin vakt mot vad detta kunde leda till i framtiden. Till dessa upplysta som till fullo insåg faran i detta hör din prior. Därför är han intresserad av oss, då vi också vet vad som pågår.

Jean Och var kommer kejsaren in i bilden?

Aladdin Han kan rädda hela situationen. Han kan förena islam med kristendomen och judendomen, då han kanske är medvetnast och mest upplyst av oss alla. Vårt hopp står till honom. Nu har du blivit insatt i vår syn på saken, och nu skall du bli kejsarens följesman och i bästa fall kunna utgöra en kontaktlänk mellan oss alla tre, östern, kyrkan och kejsaren, och därför har jag vågat försöka sätta dig in i situationen.

Jean Jag kommer alltid att vilja komma tillbaka hit.

Aladdin Det gläder mig, men dina plikter är i ditt hemland mot din kejsare och din kyrka.

Jean Ni ger mig mitt livs diplomatiska uppdrag.

Aladdin Det är meningen. Jag tror du kan klara av det. På vägen skall du träffa din prior i Jerusalem och överlägga med honom och hans närmaste, du skall förklara

för honom min plan, och ni skall gå vidare därifrån. Håll kontakten, min son, och min skyddande hand skall alltid vila över dig.

Jean Tack för allt, fader.

Aladdin Varsågod.

Jean Den enda fara som jag omedelbart kan se är att er filosofi måste missförstås i Europa och säkert bli bannlyst om den blir känd.

Aladdin Därför skall den inte bli känd. Endast en gren av din orden är bekant med den och andra, som din kejsare, som kan bevara en nödvändig diskretion.

Jean Och vad gör jag om min kejsare blir bannlyst av kyrkan på nytt?

Aladdin (suckar) Där har vi den verkliga faran. Det kan jag inte svara på, min son. Det får vi se när den dagen kommer. Ännu är vi inte där, och tills vi kommer dit är det bara att arbeta.

Jean Jag skall göra mitt bästa.

Aladdin Det är allt jag ber av dig.

Gerard (har trätt in) Jag är här för att hjälpa dig förbereda din avresa.

Jean Jag kommer, Gerard. (*till Aladdin*) Får han komma med?

Aladdin Det är meningen. Ni har blivit som bröder. Då är det inte värt att skiljas.

Jean Tack. – Jag kommer, Gerard. (*går ut med Gerard*)

Aladdin Jag slapp skicka ut honom på mördaruppdrag, men i stället skickar jag honom till Europa som den groteska kristna kyrkans mördare, och han är inte medveten om det. Det är bäst så.

Scen 2. Jerusalem.

Tempelherrarna är församlade.

priorn Problemen är dessvärre inte över bara för att vi har fred och fri disposition över merparten av våra heliga länder igen, utan det är snarare nu de börjar. Vårt predikament är att vi är helt avhängiga påven och ingen annan, medan han inte lovar någonting gott för framtiden. Enligt de senaste informationerna kommer kejsaren verkligen att fritagas från sin bannlysning, men samtidigt står det tämligen klart att påven kommer att ta minsta anledning som förevändning att förnya bannlysningen. Han är helt enkelt avogt inställd mot kejsaren och fast i en politisk negativ låsning. Det är en del av problematiken. Den andra delen är värre.

en riddare (reser sig) Vi har hört att broder Jean skickats på uppdrag inåt landet och att han samtidigt utsetts till kejsarens ombudsman för oss. Får man veta vad som pågår?

priorn Broder Jean, var så god och redogör för din rekognocering.

Jean (reser sig) Bröder, jag har under några dagar varit privilegierad nog att få undfågnas av en av arabvärldens mäktigaste furstar, som behärskar hela Kurdistan och har planer på att överta Bagdad. Hans yttersta ambitioner är att ernå fred och endräkt inte bara mellan oss och dem utan fastmer mellan islam och kristendomen. Kejsar Fredriks erövring av Jerusalem med fredlig diplomati finner han vara en utmärkt grund för arbetet för en universell fred mellan våra religioner i framtiden.

Arnault Vad tycker påven om det?

priorn Just det, broder Arnault, där har vi pudelns kärna. Även om hans helighet kommer att häva kejsarens bannlysning blir det garanterat endast en tillfällig frist, innan han förklarar kejsaren krig igen och vidtar vilka medel som helst för att upplösa den bräckliga världsordning vi har. Detta betraktar jag som påvligt egensinne och ej förenligt med våra intressen.

Arnault Så vad vill ni göra? Övergå till islam?

priorn Skämta inte, broder. Det är naturligtvis uteslutet för vilken kristen som helst att övergå till världens mest trälbindande religion, och ingen fri kristen skulle ens kunna tänka sig något sådant, allra minst vi. Nej, samexistens är det enda vettiga för framtiden.

Arnault Men varför är vår samexistens och vårt beroende av påven ett problem?

priorn Får jag be broder Pierre att närmare belysa problemet.

Pierre (reser sig) Mina bröder, de flesta av er har redan varit här i det heliga landet en längre tid och fått lära sig saker som man inte trodde var möjliga i Europa. Bland annat har vi fått djupare inblickar i vår egen religiösa litteratur, då vi här fått stifta bekantskap med uråldriga skrifter som i Europa gått förlorade eller rentav förstörts av kyrkan, men som bevarats här genom arabiska översättningar. Bland annat har ett och annat alternativt evangelium kommit fram, som kyrkan inte kan acceptera, då deras innehåll strider mot kyrkans lära, men som vi som realister måste bedöma som trovärdiga källskrifter. En grupp av oss har sysselsatt sig med noggrant studium av dessa extra evangelier en längre tid och kommit fram till följande. Det står fullständigt klart att Jesus Kristus icke dog på korset utan överlevde och att därmed uppståndelsen inte var någon uppståndelse från de döda.

(mummel och upprörda röster bland riddarna)

priorn Skulle därmed Paulus och Johannes båda ha haft fel?

Pierre Fullständigt på två punkter, nämligen att Jesus icke, som Paulus hävdar, uppstod från de döda, och att därmed Jesu gudomliga natur, så som Johannes framhåller den sjuttio år efter hans död, faller på att han måste ha varit fullständigt mänsklig och ingenting annat.

priorn Detta, mina bröder, skulle kyrkan aldrig kunna acceptera, och om dessa slutsatser kom ut skulle hela vår orden omedelbart bli lika bannlyst som kejsaren. Därmed skulle vår trohet och avhängighet mot den heliga stolen abrupt avbrytas, och vi skulle icke längre ha något existensberättigande.

en annan riddare Påvedömet är statt i förfall. Vore det inte lika bra att avbryta den förbindelsen genast?

priorn Jag är säker på att detta är vad flera av oss skulle önska, men dess värre är det ogörligt. Rent formellt, ekonomiskt och materiellt är vi alltför uppbundna till påvestolen för att kunna lösgöra dessa band inom en överskådlig framtid. Nej, vi måste fortsätta samarbeta med påven så länge det går, men det är viktigt att vi följer med vad som händer och är medvetna om detta brydsamma förhållandes alla faser i kommande turbulenser, som jag anser oundvikliga.

Pierre Hur insatt är kejsaren i denna teologiska situation?

priorn Det vet vi inte, men vår broder Jean här har i uppdrag att sondera den terrängen som vår kontaktman hos kejsaren.

Arnault Så vi äger att hålla god min i elakt spel, hur elakt det än blir och så länge som möjligt?

priorn Precis så, broder Arnault. Vi har inget annat val än så länge.

Pierre Då hoppas vi på kejsaren och på broder Jeans rapporter så småningom om var kejsaren står.

Jean Jag skall naturligtvis göra mitt bästa i saken.

priorn Det litar vi på. Du gjorde en utmärkt insats hos den gamle i berget.

Arnault (upprörd) Var det hos honom han var? Assassanidernas härskare?

priorn Var lugn, broder Arnault. Han kom ju levande tillbaka.

Arnault Detta blir skummare och skummare.

priorn Broder Arnault, du är en krigare och affärsman. Teologi låg aldrig för dig, och inte diplomati heller. Lämna diplomatin och teologin åt oss och sköt de affärer som du behärskar.

Arnault Jag är tacksam för att ni håller mig informerad.

priorn Det skall vi fortsätta med. Vi är här en liten krets av utvalda specialister inom olika områden i vår orden, och vi vet alla att vi obetingat kan lita på varandra. Ingenting av detta får givetvis komma ut, medan, som du säger, det är desto viktigare att vi håller varandra informerade.

Arnault Då är jag nöjd.

priorn Broder Jean, du är fri att återuppsöka din kejsare.

Jean Tack, han väntar på mig. (*avviker*)

Arnault (när han gått) Var det verkligen klokt att öppna kontakt med den gamle i berget och att skicka en sådan gröngöling som broder Jean på ett sådant uppdrag?

priorn Han är ett diplomatiskt geni. Han om någon kan hålla samman de trådar som behöver knytas samman för att vi ska kunna behålla vårt heliga land i fred. Jag tror på honom. Inte ett hår kröktes på hans huvud under denna farliga mission, och jag tror han kommer att löpa betydligt värre faror hemma i Europa.

Scen 3.

Fredrik Och vad tänker du göra nu?

Jean Jag måste fara hem emellan. Jag har inte haft något livstecken hemifrån sedan jag skildes därifrån.

Fredrik Skildes? Var det icke frivilligt?

Jean Min äldre bror fick all arvsrätt. Min far förutbestämde mig för en militär karriär, men jag vägrade ta svärdet. Då förbannade han mig och förbjöd mig att någonsin mera ta någon kontakt med hem eller familj. Han menade att jag var icke man om jag icke ville strida. Men det är många år sedan nu. Sedan dess har jag ändå gjort en viss karriär som stridsman, om det dock varit som tempelriddare och mera inom diplomatisk tjänst men dock vunnit en viss ställning, som till och med min far skulle kunna acceptera, om han ännu lever.

Fredrik Du har inte hört några underrättelser?

Jean Inte på tolv år.

Fredrik Kan vi ändå hålla kontakten?

Jean Jag måste. Jag kan inte släppa kontakten med min orden, och ni är lika viktig.

Fredrik Och du är min viktigaste kontakt med din orden. När det nu drar ihop sig med krig mot påven igen kan det vara viktigt för mig att ha kontakt med tempelriddarna.

Jean De har ingen framtid i kyrkan, medan de tror på er som kompetent världsledare.

Fredrik Jag önskar att jag var det, men ingen är ofelbar, allra minst en kejsare. Res väl, min son, och håll kontakten. Och jag hoppas få se dig snart igen.

Jean Den önskan är ömsesidig.

(*Kejsaren räcker fram handen, och de skiljs.*)

Akt III scen 1. Ett kloster.

abboten Onda tider, inget ljus, och bara tyranni och dysterhet i sikte. Döden härskar, alla är begravda levande, och tiden hänger tung som en förbannelse över vårt land, som aldrig mer kan repa sig. Och allt blir bara värre.

Jean (i munkdräkt, knackar försiktigt) Får man träda in?

abboten Det var länge sedan någon frivilligt besökte oss. Vad önskar du? Vem är du?

Jean Det var många år sedan, och det är inte konstigt att ni inte känner mig igen. *(fäller tillbaka kapuschongen)*

abboten Jean! Du lever!

Jean Ja, trots allt.

abboten Och så vågar du beträda den mark som för dig är den mest dödliga och farliga.

Jean Hur så?

abboten Jag förmodar att du någorlunda har sonderat landets tillstånd.

Jean Därför kommer jag förklädd i munkdräkt.

abboten Och vad är du annars?

Jean Tempelriddare.

abboten Det ante mig.

Jean Men vad har hänt? Ej någon vågar tala om det för mig.

abboten Något måste du väl veta. Albigenserkorståget gick fram i bygderna som en barbarstorm, och de mördade i stort sett alla som de bara kunde komma åt, och utan rättegång, pardon och undersökning. Bara för att folket fanns så var de skyldiga.

Jean Och min familj?

abboten (sänker rösten) Vi vet inte vad som hänt dem.

Jean Finns det ingen kvar på slottet?

abboten Slottet är behärskat av den ondska som dominikanerna behagade att lämna kvar med sin inkquisition. Vi vet ej vem som leder den, men den är nästan allt som lever här i landet.

Jean Du vet inget om min fader och min broder?

abboten De försvann. Ej någon vet vad som har hänt dem, men den grymma fogde som administrerar landet har en herre i ert slott som han tar order av, men vem den herren är vet ingen, ty han håller sig fullständigt dold och otillgänglig.

Jean Tydligen har jag då kommit till ett omfattande arbete.

abboten Kanske att du är den ende som kan ta i tu med det, men var försiktig. Det är bra att du är så förklädd att ingen, ej ens jag, kan känna dig igen. Men du har säkert mycket att berätta.

Jean Jag har varit mycket sysselsatt i främmande och fjärran länder, framför allt i Palestina.

abboten Du har sett Jerusalem?

Jean Jag har en ställning och är mer än väl betrodd av både tempelriddarbröderna och kejsaren förutom några ledare inom islam.

abboten Du är då monsignore eller *grand seigneur*?

Jean Nej, bara diplomat, men det är viktigare och mer ansvarsfullt än några titlar.

abboten Då behövs du där och icke här.

Jean Jag behövs när bröderna och kejsaren behagar kalla mig. Till dess behövs jag här.

abboten Det blir ett infernaliskt städande.

Jean Jag är beredd. Sätt bara in mig i situationen.

abboten (sänker rösten) Halva vår befolkning mördades, och kvar blev nästan bara gubbar, gummor, barn och efterblivna, men de få familjer som kom helskinnade undan är de nästan hårdast drabbade, ty de förföljs.

Jean På vilket sätt?

abboten De tillåts ej förkovra sig, ty nästan varje barn och ungdom rövas bort, och ingen vet vart de tar vägen. Alla vet att de har förts till slottet, men vad som där sker med dem kan ingen gissa.

Jean Jag anar elakt spel.

abboten Det anar alla, men ej någon vågar tala om det.

Jean Det är bäst jag tar i tu med saken genast. (*vill ge sig av*)

abboten En måltid först? Du måste vara hungrig.

Jean Du har rätt. Som vanligt är du klokast av oss alla då du alltid tänker först av allt på hälsan. Jag kan inte tacka nej.

abboten Vid måltiden skall du få veta mera. (*tar hand om honom, och de går ut i köket*)

Scen 2. I borgen.

Blanche Så vi har fått en kandidat. Vet någon någonting om honom?

Bruno Bara att han är dominikan.

Blanche Hur vet vi att han inte är en spion?

Bruno Det får vi ta reda på.

Blanche Håll dig undan så länge. Jag skall känna honom på pulsen. Antingen duger han till samarbete eller också gör han det inte.

Bruno Jag avlägsnar mig. (*avlägsnar sig*)

Blanche Visa in den svarte munken.

(*Dörrarna öppnas, och Jean som svart dominikanermunk visas in.*)

Det gläder mig att klostret äntligen har hittat en biktfar åt oss. Vad får vi kalla er?

Jean Broder Jacques.

Blanche Välkommen, broder Jacques. Vet ni något om händelserna här i landet, eller har ni just kommit hit?

Jean Jag har just kommit hit.

Blanche Så ni vet ingenting?

Jean Inte mer än vad jag bör veta.

Blanche Alltså ingenting som vi behöver veta att ni vet. Utmärkt. Jag skall genast gå rakt på sak med er. Vad vi behöver är mer en diplomat än en biktfar.

Jean Jag står till er tjänst som båda.

Blanche Vi behöver en förbindelselänk och helst direkt med kyrkan i Rom och då närmast just med dominikanerna.

Jean Jag förstår att vi tidigare har haft en viss verksamhet här.

Blanche Ja, men alla svartbröderna försvann, för de blev inte populära här, och påven ansåg det lämpligt att återkalla dem alla.

Jean Jag tycker mig ha förstått att landet inte har hämtat sig efter deras framfart.

Blanche Det hämtar sig aldrig. De gjorde sitt bästa för att göra sig själva och kyrkan avskyvärda här. Därför behöver vi en försonande kontakt.

Jean Jag står till er tjänst.

Blanche Ni verkar vara den diplomatiska typen, och ni kommer direkt från utlandet. Hur är er kontakt med Rom?

Jean Jag har ännu bättre kontakt med kejsaren och med tempelherrarna.

Blanche (imponerad) Med dem har vi just inte haft någon kontakt alls, men sådana kontakter skulle kanske vara än mer värdefulla än Roms.

Jean Det tror jag också. Jag rekommenderar dem.

Blanche Ni vet kanske att tempelherrarna hade kontakter med katarerna, som utrotades till praktiskt taget total förintelse?

Jean Ja, men tempelriddarna är inga kättare.

Blanche Det var inte katarerna heller. De var bättre kristna än alla katoliker.

Jean Jag vet flera som skulle hålla med er.

Blanche Ni är kanske katar själv. Ger ni consolamentum?

Jean Vad är det?

Blanche Då är ni i alla fall inte katar, om ni vet så litet om dem att ni inte ens vet det. Consolamentum är deras enda sakrament, i vilket de lagt in alla de sju sakramenten. Man kan undfå det i vilket stadium i livet som helst, men de flesta katarer tar det först när de skall dö. Att ta emot consolamentum är enligt kyrkan den yttersta hädelsen och är belagt med dödsstraff genom bränning på bålet för trolldom. Det är värre än att umgås med djävulen, vilket man fast kan göra som katolik utan att det ens påtalas. Ni anar inte vad era präster har för sig, eller vet ni något om det?

Jean Vad tänker ni på?

Blanche De flesta hoppar över skaklarna och kan inte hålla celibatet, och emedan de måste bryta mot det i skymundan tar sig deras sexuella utflykter de mest bisarra former.

Jean Det finns alltid de som inte har något problem med celibatet.

Blanche Av vilka ni utan tvivel utgör en. Så ni vet ingenting om katarerna? Nej, ni har ju varit i alla länder utom detta, där de härjade och härjades.

Jean Bör jag vet något som jag inte vet?

Blanche Om ni skall vara vår diplomatiska länk med Rom så bör ni veta allt vad ni inte vet.

Jean Berätta mera om deras sakrament consolamentum. Var det med olja?

Blanche Deras svar på Roms fördömelse av consolamentum var deras logiska förkastelse av dogmen om arvsynd. De menade att ett nyfött barn omöjligt kan ha det ringaste spår av någon skuld och att därför dopet var utan betydelse. Vatten kan inte åtgärda en obefintlig arvsynd.

Jean Så deras consolamentum ersätter både dop, kommunion, konfirmation och sista smörjelsen?

Blanche Precis.

Jean Bra att veta.

Blanche Vad är det mer som ni inte vet, eller vad är det ni tror att ni kan behöva veta som ni bara anar men inte vet?

Jean Kort sagt, jag vet ingenting.

Blanche Då kanske vi i stället kan komma närmare in på vad vi önskar av er. Vi behöver en biktfar.

Jean Det är sådant jag är till för.

Blanche Men det är inte för vem som helst. Vi har en gammal fånge i tornet som är ett känsligt kapitel, en lokal statshemlighet skulle man kunna kalla honom, ty han hade en gång en hög position, och det har han aldrig glömt.

Jean Vad har han gjort?

Blanche Ingenting, utom vad han ansåg att var hans plikt. Men han har svurit fiendskap till vårt styre och har den orubbliga inställningen att han vill göra vad som helst för att störta oss. Vad vi behöver är någon som kan prata förnuft med honom.

Jean Jag kan alltid försöka.

Blanche Ja, vi har ingenting att förlora på att ni försöker. Det gäller att bota hans oresonlighet med resonlighet. Vi har själva kroniskt gått bet på uppgiften.

Jean Och vilka är "vi"?

Blanche Tids nog blir ni närmare insatt i bilden. Jag skall ordna med en tjänare som kan föra er till den gamle fången. (*går till ett fönster, ringer en klocka och blickar tankfullt ut över landskapet*) Jag undrar vem som egentligen har sänt er. Ni verkar vara just den allt i allo som vi så väl behöver, men samtidigt tar vi en risk, då vi ingenting vet om er.

Jean Låt mig först orientera mig själv här i mina nya omgivningar, så kanske jag sedan kan bli tydligare för er. Vare det nog sagt, att jag har inga dolda avsikter. Jag är bara diplomat.

Blanche Jag tänker tro på er så länge det går. Man har skäl att lita på en vän tills man blir bedragen, men inte längre. (*En tjänare inkommer. Hon tar Jeans hand och för honom till tjänaren, som bugar sig och ledsagar Jean ut.*)

(*ensam*) Vi har inte råd med fler förräderier.

Scen 3. Fängelsehålan. En gammal man i kedjor.

fången O Gud, befria din fånge ur hans fängelse! Jag förstår inte varför de envisas med att hålla mig vid liv. Inte har de torterat mig, utan att de har bara berövat mig allt och satt mig i limbo där de tvångsunderhåller mig. Jag har inget annat i livet att göra än att dö, det är det sista som återstår mig, men det är det sista de vill att jag skall göra. Därmed är mitt enda hopp att jag kanske rentav skulle kunna överleva dem.

(*En nyckel rasslar i dörrlåset, och dörren öppnas. Tjänaren visar in Jean.*)

tjänaren Bulta när ni vill bli utsläppt igen.

Jean Tänker ni tjuvlyssna till bikten?

tjänaren Inte om ni inte vill det.

Jean En bikt är en bikt. Vi kommer att tala lågt, så jag är tacksam om du befinner dig på behörigt avstånd från cellen.

tjänaren (bugar tjänstvilligt) Som ni behagar. (*går. Han låser celldörren efter sig utifrån och försvinner.*)

fången Vem är ni?

Jean Man har sänt mig till er som biktfar.

fången Vet ni vem jag är?

Jean Det har ingen betydelse.

fången Jag är baron Jerome de Toulouse och rättmätig länsherre och feodalfurste över denna borg.

Jean (avsides, med en kraftansträngning att behärska sig) Far! Efter alla dessa år! (*hämtar sig*) Kalla mig fader Jacques.

baronen Ett fullkomligt intetsägande namn. Ni måste ha varit någon innan ni blev en nolla.

Jean Det har ingen betydelse. Jag är här som er biktfar, ingenting annat.

baronen Och jag har ingenting att bikta. Vad gör vi då?

Jean Har man inga egna synder att bekänna kan man alltid dryfta andras. Vad har andra gjort mot er? Varför är ni här?

baronen En bra fråga. Jag tror jag kan ha förtroende för er, fastän jag inte har en aning om varför ni är här eller vem som sänt er hit. Jag behövde ingen biktfar, men kan alltid ha nytta av någon att tala med. Är ni dominikan?

Jean Ja.

baronen Det höjer era aktier. Jag är själv en trogen katolik, och enda anledningen till att jag blivit inspärrad här är att min son låtit sig bergtagas av djävulen och övergått till de kätterska katarerna, som vill ta över landet och skilja det från både kyrkan och staten.

Jean Jag har inte träffat er son och vet inte vem han är.

baronen Han heter Bruno och är gift med Blanche, som ni måste ha träffat, ty det är hon som sköter om allt det administrativa. Min son Bruno, som jag har förbannat, har nästan helt låtit sig uppslukas av katarernas satanistiska rörelse, som han arbetar outtröttligt på att sprida och expandera för att med den genomföra sin stora konspiration för att störta den katolska kyrkan och i dess ställe införa den svarta satanismens diktatur.

Jean Ja, jag har träffat hans hustru. Det var hon som sände mig till er.

baronen Varför?

Jean Hon menade att ni behövde en biktfar.

baronen Ärligt talat vet jag inte riktigt var hon står. Hon har alltid gett mig ett intryck av kvalificerat dubbelspel. Hon tillhör min djävulske son och är helt i hans våld, men samtidigt demonstrerar hon en slug klokhet och skicklighet i sina manövrer och intriger och sitt sätt att sköta länet utan att varken kyrkan eller kungen behöver lyfta på ögonbrynen.

Jean Främjar hon katarerna?

baronen Katarerna är en förbannad kättarrörelse. Om hon gjorde det öppet skulle hon genast bli anmäld och bränd som häxa. Hur mycket hon gör det i hemlighet vet jag inte, men hon har en farlig balansgång att beträda. Hennes främsta intresse, fruktar jag, är att beskydda min förtappade och förlorade son.

Jean Hade ni inte två söner?

baronen (genast) Hur vet ni det?

Jean Någon sade mig det i byn.

baronen (ser bort) Jo, jag hade en annan son, och det var mitt livs största misstag att skicka bort honom. Det var fel son jag förbannade. Jag hade lovat kyrkan att han skulle en korsriddare i dess tjänst, men han vägrade ta till vapen. Han vägrade bli krigare. Då förbannade jag honom för att han trotsade sin faders vilja och uteslöt honom från all arvsrätt. Vart han försvann vet jag inte, men jag tror att han gick in i kyrkan i någon hemlig orden. Han är kanske dominikan som ni. Det förefaller det troligaste, ty dominikanernas intressen sammanfaller med hans: lärdom, studier, vetenskap och forskning. Ni vet ingenting om honom?

Jean Vad hette han?

baronen Jean de Toulouse.

Jean Aldrig hört talas om honom. Men så har jag heller aldrig varit här i landet tidigare.

baronen Låt mig få ta er i mitt förtroende. När ni far ut från detta förbannade land igen, som för alltid befläckats av katarernas hedniska sekt, så forska efter honom. Och begagna ert inflytande som dominikan att igångsätta ett nytt korståg mot katarerna här. De finns alla kvar, hur många som än slaktades då för snart tjugo år sedan, och de har bara blivit flera, och deras rörelse växer hela tiden. Och min värsta misstanke är att de kanske åtnjuter stöd från tempelriddarna. De skulle knappast ha klarat sig så bra annars. Tempelriddarna är ju mäktigast i världen när

det gäller pengar och inflytande, och det är just något sådant som håller katarerna om ryggen.

Jean Och kejsaren?

baronen Kejsaren vet jag ingenting om. Han är tysk.

Jean Nej, han är sicilianare.

baronen Nej, han är normand.

Jean Sak samma. Ni har ingen kontakt med honom.

baronen Och vill inte ha heller. Det sägs att han ger judar och muslimer samma rättigheter som kristna. Är det så man omvänder hedningar till kristendomen?

Jean Fråga inte mig.

baronen Nåväl, jag skall inte fråga er. – Nå, nu vet ni en del om mitt fall. Jag hålls fängslad för att jag är en säkerhetsrisk, och det är jag med den äran och ämnar jag förbli så länge jag lever, ty jag vet att jag har rätt, och jag strider och lever för kyrkan, för dess helighet och för dess rättvisa. Och med hela mitt hjärta förbannar jag alla dessa fördömda katarer, som förstört mitt land och tagit det i från mig och vill göra det förbannat för alltid med sin svarta vidskepelse.

Jean Allt vad ni sagt stannar mellan oss.

baronen Naturligtvis. Jag hade aldrig sagt det annars. Så mycket litar jag på en dominikanerbroder.

Jean Vi fortsätter nästa gång, och jag skall meddela er vad mina eventuella efterforskningar kan leda till.

baronen Jag är er innerligt tacksam. Gud har sänt er till mig.

Jean Det hoppas jag verkligen. (*bultar på dörren. Tjänaren kommer genast och öppnar.*)

baronen På snart återseende, fader.

Jean Likaså. (*går*)

baronen (ensam) Ett ljus i mörkret, eller är han också bara en förrädare och spion? Blanche skickade hit honom – för att trösta mig eller för att få veta var jag står? Han var i alla fall dominikan. Om ändå min son kunde komma till rätta! Endast han skulle kunna frälsa mitt land och oss alla. (*suckar och drar sig tillbaka*)

Scen 4.

Bruno Jag väntar mig ingenting positivt av hans insats.

Blanche Det är värt ett försök.

Bruno Det återstår att se. Ett försök till vad?

Blanche Han är ändå diplomat. Han kan åtminstone meddela oss en annan syn på saken än vår egen.

Bruno Min far lär knappast ändra sig så länge han lever.

Blanche Om det var någon punkt på vilken kyrkan alltid hade fel, så var det dess förnekelse av möjligheten till nya mirakel.

Bruno Tyvärr delar jag dess klentrogenhet på den punkten.

Blanche Om du väntar tills han kommer tillbaka kan du själv förhöra honom och få veta något om din far.

Bruno Nej tack. Jag vill inte ha något med honom att göra förrän jag vet var han står. Man vet aldrig med diplomater. De är alltid spioner och kan bara en sak: intrigera.

Blanche Den här diplomaten tror jag vi kan få att intrigera på rätt sätt.

Bruno Om du lyckas skall jag medge att du är fiffig. (*går*)

Blanche Jag vet inte varför jag tror på honom, men han inger mig förhoppningar, som jag inte kan förneka, kanske just mest för att han döljer sin verkliga identitet.

(Tjänaren kommer tillbaka med Jean.) Nå, vad sade han?

Jean Inte mycket. Tyvärr måste jag ge er rätt. Han är obändig, men man måste beundra hans trogna konservatism och hängivelse åt sin kyrka.

Blanche Och var står ni? På hans sida eller på deras som han vill förfölja?

Jean Var står ni själv?

Blanche Det har ni ingen rätt att fråga.

Jean Det var han som undrade det. Han är inte helt säker på att ni är en fullkomlig kättare, medan han helt gett upp allt hopp om sin son.

Blanche Så ni lyckades inte omvända honom?

Jean Jag försökte inte ens.

Blanche Är ni alltså lika trogen kyrkan som han?

Jean Min fru, det var mitt första besök hos honom. Jag hade inte högre ambitioner än att sondera terrängen. Nu vet jag var han står, nu vet jag vilken problematik jag har att göra med och kan gå vidare, och den avgörande framgången med mitt besök hos honom var att han vill se mig igen.

Blanche Ja, för ni är den enda han menar sig kunna prata med. Men det gör han bara så länge han tror att ni är en oantastlig dominikan.

Jean Jag är medveten om detta.

Blanche Är ni en oantastlig dominikan?

Jean Ingen är oantastlig. Och jag är i första hand diplomat.

Blanche Därför är ni här, och därför tror jag ni kan hjälpa oss.

Jean Varför vill er man varken träffa honom eller mig?

Blanche Han känner sin far och har gett upp honom som ett hopplöst fall. De har båda gett upp varandra som hopplösa fall. Däremot känner han inte er och vet inte var ni står. Det att ingen vet någonting om er och ni inte heller vill avslöja något om er själv är både er styrka som diplomat och måste bringa er i tvivelsmål.

Jean Tyvärr måste jag fortsätta längs den linjen. Vill ni inte avslöja något om vad er man egentligen håller på med?

Blanche Varför vill ni veta det? Vill ni utspionera honom?

Jean Se mig som er biktfar, madame. Allt stannar mellan oss.

Blanche Ni är övertygande som biktfar, och ni har fått god kontakt med dären där nere. Jag skulle gärna ta er i vårt förtroende, men jag måste överlägga med min man om saken först.

Jean Naturligtvis.

Blanche Kom tillbaka i morgon.

Jean Tack, madame.

Blanche Men ni stannar här på slottet. Ni skall få allt vad ni behöver, en varm säng och god uppvaktning. Men ni får inte kommunicera med ert kloster, av säkerhetsskäl, då ni haft kontakt med baronen.

Jean Jag förstår. Jag får finna mig i detta tills vidare.

Blanche Er kontakt med kejsaren intresserar mig.

Jean Har ni också kontakt med kejsaren?

Blanche Vi önskar den var bättre. Kan ni hjälpa oss med det?

Jean Absolut.

Blanche Känn er då som hemma, broder. Det kan hända att ni får stanna länge här. *(ger ett tecken att de är klara, och han bugar sig artigt och går med tjänaren.)*

Bruno (kommer fram ur sitt gömställe)

Blanche Nå, vad tror du?

Bruno Jag tror ingenting, men jag vill veta mera. Vi kan definitivt använda honom. Du gjorde klokt i att kvarhålla honom.

Blanche Vi måste vinna honom för vår sak. Han har enbart värdefulla kontakter. Med hans hjälp kan vi komma vidare.

Bruno Det återstår att se.

Blanche Får jag ta honom i vårt förtroende?

Bruno Jag litar på din diskretion, bara steg för steg och försiktigt.

Blanche Naturligtvis.

(*Han ledsagar henne ut.*)

Scen 5. Jean visas in i sin cell av tjänaren.

tjänaren Var så god, fader. Det är inte slottets finaste gemak, men det är heller inte någon fängelsecell.

Jean Tack, den passar mig utmärkt, för det är just en cell att meditera i som jag behöver.

tjänaren Ni verkar hemmastadd här i slottet fastän det är belägrat av osynliga skuggor.

Jean Vet du något om dem?

tjänaren Jag kan förstå om ni känner er illa till mods här, men det verkar ni inte vara.

Jean Hur länge har du varit här?

tjänaren Ända sedan gamle slottsherren försvann.

Jean Vet du något om honom?

tjänaren Jag är rädd att jag vet för mycket.

Jean Hur mycket kan du berätta?

tjänaren (*kommer in och stänger dörren efter sig*) Jag har bara fått vara kvar för att jag kunnat hålla tyst. Alla andra som pratat har försvunnit.

Jean Du kan lita på mig. Jag är en biktfar. Allt stannar mellan våra fyra ögon.

tjänaren Och denna cell kan ingen avlyssna. Därför lyckades jag reservera den åt er. Kort sagt, något måste ni väl veta själv?

Jean Jag har hört antydningar om att barn och ungdomar försvinner.

tjänaren Bara gossebarn och ynglingar. Flickor är inte användbara, om dock några av dem också är det.

Jean Till vad?

tjänaren Till det kommande upproret och kriget.

Jean Mot vad?

tjänaren Mot kyrkan.

Jean Katarerna?

tjänaren Katarerna är oskyldiga. De är en harmlös sekt av svärmarer som bara vill komma närmare Gud genom bön. Nej, den andra rörelsen är farligare.

Jean Den andra rörelsen?

tjänaren Genom sitt öppna svärmeri väckte katarerna kyrkans uppmärksamhet och misshag, för att de tog sig friheter och hotade etablera ett kätteri. Därför skickades den helige Dominicus, er ordensstiftare, hit med en för ändamålet helgad och anpassad armé för att kväva kätteriet i sin linda, men det hade redan gripit för mycket omkring sig.

Jean Och?

tjänaren Ni måste ju känna till att inkvisitionsarmén gick omänskligt fram och anställde blodbad och massakrer överallt. Det var nästan bara oskyldiga som dödades, medan de ansvariga ledarna för kätteriet satte sig i säkerhet. Det gör de alltid. Herrarna offrar alltid folket för sina missgrepp. Nåväl, detta satte sina spår,

och förlorarna svor att hämnas. Hertig Bruno gjorde sig till deras ledare och satte sig före att organisera en mera effektiv rörelse mot kyrkan. För denna rörelse tvångsvärvar han alla han kan, alla unga män och även minderåriga barn, för att undervisa dem och träna dem till motståndsmän mot kyrkan.

Jean Är han då ateist?

tjänaren Värre än så. Han har trätt i djävulens tjänst, och alla barnsoldater han värvar blir också djävulens tjänare.

Jean Och kyrkan vet inte om detta?

tjänaren Han har höga beskyddare inom själva kyrkan som ser till att sekretessen bevaras intakt. Ingen vet någonting som inte själv är med i rörelsen, och den har inga avhoppare. Om någon blir tveksam och börjar tvivla skickas han bort.

Jean Vart?

tjänaren Ingen vet.

Jean Vet du vem hans beskyddare inom kyrkan kan vara?

tjänaren Inte säkert, men jag har hört rykten om att själva tempelherrarna skulle bistå hertig Bruno både ekonomiskt och med beskydd.

Jean Så det skulle vara i tempelherrarnas intresse att denna rörelse sattes i aktion?

tjänaren Ja.

Jean Tack för din värdefulla information. Du kan lita på mig fullständigt. Jag för inte ett ord vidare. Jag råkar själv ha kontakter bland tempelriddarna, så att jag den vägen kan närmare kontrollera dina uppgifter, som jag inte tvivlar på att stämmer.

tjänaren Kom ihåg: jag har inte sagt ett ord om allt detta till er.

Jean Naturligtvis. (*sätter fingret på munnen. Tjänaren gör det samma och lämnar cellen.*) Vilken soppa. Vem kan få någon ordning på detta? Min egen bror satanist? Och min far hopplöst okritisk mot kyrkans korrupcion? Och hertiginnan Blanche mellan dessa härdar i en omöjlig balansgång i blindo, som hon söker min hjälp att hitta en väg ut ur? Det kan just inte bli mera tilltrasslat. En idealisk situation för en diplomat.

Akt IV scen 1.

Bruno Hur artar han sig?

Blanche Enligt tjänarna sover han dåligt.

Bruno Inga ställningstaganden?

Blanche Nej, som väl är.

Bruno Du menar, att så länge han inte tagit ställning emot oss eller flytt finns det hopp?

Blanche Mer än så. Så länge har vi något att arbeta på.

Bruno Jag tror han kommer nu. Jag drar mig tillbaka som vanligt. (*drar sig tillbaka*)

tjänaren Fader Jacques är på väg, men han har sovit dåligt.

Blanche Som vanligt. Vill han aldrig berätta varför han sover dåligt?

Jean Jo, det vill jag antligen göra, för jag är trött på att gå här och förstålla mig.

Blanche Nå?

Jean Hertiginna, jag beklagar, men jag vet allt om er.

Blanche Hur är det möjligt, när vi fortfarande inte vet någonting om er?

Jean Jag vet vad ni håller på med och har som en kyrkans tjänare rätt att kräva en förklaring.

Blanche Nå, vad håller vi på med?

Jean Ni förbereder en hemlig armé med er man, till vilken ni tvångsrekryterar alla landets unga män och pojkar för att indoktrinera dem i ett sekteristiskt kätteri att utveckla till en rörelse att göra uppror mot kyrkan med.

Blanche Jag beklagar, broder Jacques, men ni vet ingenting. Vi vet inte heller vad de håller på med egentligen, alla de mördades efterlevande familjer, som inte längre kan praktisera sin katariska rationalism och fromhet öppet utan som måste gömma sitt religiösa liv för att inte bli brända på bål. Vi vet inte hur de alla kommer att hämnas på kyrkan för att denna förstörde deras liv och familjer och egendom för all framtid, men vi finner det logiskt att de söker kompensation. Kyrkan har inte ens bett dem om ursäkt.

Jean Menar ni att orättvis behandling är en ursäkt för satanism?

Blanche Vem har talat om satanism?

Jean Är det inte det som er man i själva verket sysslar med? Har han inte gjort en pakt med djävulen för att med sitt folk få rätt mot kyrkan för dess grymma övergrepp mot hela landet? Både hans far och de tjänare här på slottet som vet något om saken har vittnat om detta. Överensstämmande vittnesmål kan inte betvivlas.

Bruno (träder fram) Det är som min hustru säger, broder Jacques. Ni vet ingenting.

Jean Uppllys mig då om vad jag inte vet, om ni vill ha mig kvar.

Bruno Jag kan inte upplysa er helt och hållet, men en gemensam vän till oss kan hjälpa oss och ta er ur era villfarelser. Det är inte Satan det handlar om.

Jean Utan?

Bruno Det är kunskap. Katarerna och deras verksamhet började genom att de kom över religiös kunskap som Vatikanen inte hade eller förträngde och som den i stället för att försöka omfatta beslöt sig för att bekämpa, då den såg den som ett hot mot Vatikanens maktställning och monopol.

Jean Och vad är detta för en hemlig kunskap? Kan ni upplysa mig om den?

Bruno Det handlar om att aposteln Paulus hade fel, att Jesus inte alls var mer än en människa, att han inte uppstod från de döda då han i själva verket aldrig dog, vilket redan kyrkofadern Origenes vittnade om, när han pekade på Johannesevangeliets nittonde kapitel, där Jesus nedtages från korset och inte slås sönder benen på utan i stället sticks upp i sidan, varpå han blöder. Döda män blöder inte.

Jean "Om Jesus inte uppstod från de döda faller hela kristendomen."

Bruno Ja, så menade Paulus. Kristendomens dogmatiska falskhets byggnad är alltså byggd på lösan sand och grundad på en missuppfattning eller kanske rentav på en lögn, som Paulus med vilje gjorde sig skyldig till och etablerade.

Jean Är det allt?

Bruno Nej, det är långt ifrån allt. Det är bara början.

Jean Vad mer?

Blanche Origenes försökte kombinera kristendomen med de tidigare religioner och filosofier som redan fanns. Till exempel var Pythagorismen allmänt utbredd med en vedertagen tro på själavandring, vilken filosofiska inriktning och skola Origenes ville införliva med kristendomen, varpå han bannlystes. Bannlysningssystemet anser vi att enbart länt kristendomen och kyrkan till oreparerbar skada så länge det får finnas kvar. Vi hoppas på ert samarbete i denna fråga.

Jean Och de bortrövade barnen? Vart har de tagit vägen?

Bruno De har satts i skola där de får en gedigen utbildning i stället för den kyrkliga kristna hjärntvätten med vidskepelse som tvångsmatas i deras medvetanden så att de blir lika enfaldigt och hopplöst bigotta som kyrkan. Vi vill göra dem till goda humanister i stället.

Jean Och lyckas ni?

Bruno Vi är på god väg. Nu har vi berättat åtskilligt av våra hemligheter. Hur vore det om ni nu skulle berätta något om er själv? Vem är ni, för det första?

Jean Jag är en tempelriddare som varit i det heliga landet.

Blanche Det ante mig.

Bruno Och blev ni hitskickad som spion?

Jean Inte alls. Jag kom hit av egen fri vilja.

Bruno Varför?

Jean Dels för att min orden rekommenderade det, dels för att kejsaren rekommenderade det, och dels för att jag ville det själv.

Blanche För att lära er om katarerna?

Jean Ja, delvis därför. Jag har ännu inte gett upp hoppet om er far, hertig Bruno. Jag tror ännu man kan tala förnuft med honom.

Bruno Ni är i så fall den enda som kan göra det. Lycka till med det, men tillåt mig att betvivla att ni kan vara framgångsrik.

Blanche Tack för er öppenhet. Det uppskattar vi mycket. Nu vet vi att ni inte är någon fiende.

Jean Jag är här för att försona och förena med all den diplomati jag blivit undervisad i av livet. Går det så går det, men en diplomat ger aldrig upp.

Bruno Då tror jag vi kan avsluta det här samtalet. Ni får komma tillbaka och avge rapport när ni åter talat med min gaggige far. Men vad sägs om en liten lätt supé med oss nu som avkoppling?

Jean Ni är alltför vänlig.

Blanche Inte alls. Vi har bara kommit fram till att vi kan lita på er. (*tar hand om Jean, och de går ut alla tre.*)

Scen 2. Den gamle fångens cell.

baronen Varför får jag inte dö? Varför får jag inte flyga bort från denna korruptionens värld av bara ondska, elände och fasa? Men min olycksalige fördömde son tycks ha för avsikt blott att plåga mig i det oändliga med att blott för att djävlans med mig hålla mig vid liv på halster i oändlighet och ovisshetens isolering. Jag är död men hålls ändå vid liv och det helt mot min vilja, och om jag försöker ta mitt liv så blir jag genast avbruten och hindrad, övervakad som jag ständigt är av onskans ögon. Jag är dömd till döden med att tvingas leva, ty mitt liv är inget liv men blott en död som aldrig upphör. (*nycklar i låset*) Nycklar rasslar i min låsta dörr. Det måste vara den där diplomaten som utger sig för att vara biktfar.

(*tjänaren kommer in med Jean*)

Broder Jacques, ni är välkommen, fastän jag egentligen ej annat har att säga er än ingenting.

Jean Jag lovade att återkomma.

baronen Jag behöver ingen biktfar och än mindre någon diplomat som kryper falskeligen för de ödlor som har isolerat mig från världen och det inflytande som jag utövade över den och som var gott i motsats till det onskans gift som de regerar genom.

Jean Ni vet ingenting om vad som händer.

baronen Nej, och är det då så konstigt? Jag hålls här i isoleringscell på livstid och får inte ens ta livet av mig. Man har bildligt gjort mig blind och döv, och jag får knappt ens andas men är likväl tvingad till att leva.

Jean Man vill ej ta livet av er.

baronen Nej, jag tackar, det är just problemet! Man är feg! Man vill ej mörda mig men hoppas och beräknar att jag dock skall dö naturligt.

Jean Nej, man vill er faktiskt bara väl.

baronen Hör ni då även till den etablerade förljugenhetens hyckleri? Ni vet ju vad som pågår. Kan ni hålla med dem? Kan ni med att hålla med dem och försvara dem?

Jean Jag tar ej ställning.

baronen Ändå lyder ni dem, ty det kan blott vara de som skickat er till mig, men jag skall vara ärlig. Jag kan tala med er, men blott av ett enda skäl. Jag tror att ni vet något om min andre son, som jag försköt i mitt livs mörkaste och mest olyckliga fördömda ögonblick.

Jean Jag vet ej någonting om honom.

baronen Ni ljuger! Jag ser det på er! Jag känner det i hela kroppen! Ni vet något som ni inte vågar tala om. Ni vet att endast han kan hjälpa mig, men er fördömda tystnadsplikt som diplomat och biktfar hindrar er från att berätta vad ni vet.

Jean Jag kan ej hjälpa er, ty jag vet ingenting om honom.

baronen Varför ljuger ni så skamlöst uppenbart? Det bekräftar blott min insikt. Jag skall säga er vad jag har skäl att misstänka och tro. Jag tror att han är på väg hit med en armé för att befria mig och frälsa landet från den satanistiska förbannelsen.

Jean Det vet jag inget om.

baronen Ni ljuger. Ni vet allt men vågar inte tala om det, kanske för att ni är medveten och vet att väggarna har öron och att jag står under ständig övervakning.

Bruno (kommer plötsligt in) Ditt gamla gubbskrälle, du är så gaggig att du inte inser det själv. Ingen övervakar dig, och det finns ingen armé som kommer och befriar dig, ty det är bara du själv som håller dig fången i dina fördomar och förryckta fantasier. Du är paranoid och som sådant ett hopplöst fall för att du vägrar fatta det själv.

baronen Rädda mig från min förföljare, broder Jacques, från min falske och fördömde son som har stulit mitt liv och usurperat landets tron blott för att lamslå det med korruptionens trolldom!

Bruno Det är sådana som dig som världen behöver räddas ifrån, far, ty du och dina kyrkans tjänare har förslavat den med era lögner och håller den i ett skräckvälde av infernalisk dogmatik.

baronen Vik hädan, Satan!

Bruno Det finns ingen Satan. Det finns ingen djävul. Det finns ingen Gud. Det finns bara verkligheten och livet, som det är på vårt ansvar att rätt förvalta, så att det lever vidare och förkovras. Du och din kyrka bara ägnade sig åt att förslava och förtrycka det, men livet kan inte leva utan frihet.

baronen Se så förryckt han är, min vanartige och besatte son! Han behöver exorceras!

Bruno Kom, fader. Ni ser själv vilket hopplöst fall han är. Vi borde göra plågan kort för honom med att avrätta honom, men det bjuder oss emot och hela naturen protesterar mot att vi skulle ta livet av vår egen far. Vi håller honom därför isolerad här som den säkerhetsrisk han är för hans egen säkerhet, så att han inte kan göra någon skada.

baronen Min andre son skall komma och befria oss och landet!

Bruno Lev du för dina stackars illusioner. Min bror är död för länge sedan, ty vi hade annars för länge sedan hört något ifrån honom. Du försköt honom själv. Skyll dig själv. Kom, fader. Han är färdig och ett hopplöst fall. (*för med sig Jean ut*)

baronen Nej, jag ger aldrig upp! Broder Jacques! Jag vet att ni vet något! Endast ni kan befria mig och rädda mig och landet!

Bruno Kom. (*går ut med Jean*)

baronen Han är fördömd. Han vet ej vad han gör. Han har förkastat Kristus och uteslutit sig från kyrkans heliga gemenskap. Han är förbannad. Låt honom då stå sitt kast. Jag kan ingenting göra för att rädda honom. Det är bara att låta honom gå under i sin egen djävulska villfarelse. Han är förförd av Satan och är ej medveten om det själv och vill ej göra någonting åt saken. Så far han åt helvete av egen ignorans och dumhet. (*sparkar sin plåttallrik, så att dess mat far omkring och den skramlar över hela golvet*) Det är allt vad de tillåter mig att göra: att ge fan i dem.

Akt V scen 1. Högsalen.

Blanche (reser sig när Bruno kommer in med Jean) Nå, vad sade han? Något resultat?

Bruno Inget resultat. Han är förtappad och förlorad i sin egen fanatism. Han ser bara sin egen kortsiktighet och ingenting utanför den. Det enda vi kan göra är att skrota honom, för hans egen skull, ty hans väg bär utför, och han märker det inte själv, och hans lidande kommer bara att tillta så länge han lever.

Blanche Du menar att du skulle låta avrätta din egen far?

Bruno Han är redan död. Att skynda på hans hädanfärd vore den största välgärning vi kunde göra för honom.

Blanche Men han är din far.

Bruno Nej, han är bara en människa, och därtill en människa som förverkat sitt existensberättigande. Senila vrak har ingenting att göra i världen. De är bara till en belastning för sin omgivning och för sig själva, i synnerhet om de inte är medvetna om det själva.

Blanche Och menar du att du kan göra det utan att det väcker skandal och ont blod i hela landet? Tror du att du kan komma undan med något sådant i hemlighet?

Bruno Vi har bara ett enda vittne.

Blanche Tänker du på hans fångvaktare? De tillhör oss. Vi har alltid kunnat lita på våra egna anhängare. De som inte gillat oss har lämnat oss för länge sen.

Bruno Jag tänker på vår vän broder Jacques här, min faders biktfar, som varit ensam med honom och fått veta allt om oss genom honom.

Jean Jag har tystnadsplikt.

Bruno Tror du den kan skydda dig? Min käre dominikan, vi har alla skäl att tro det värsta om dig. Du är dominikan och tillhör därmed inkquisitionen, som är våra värsta fiender, som är de djävlar som infört helvetet här i landet och utsatt vårt folk för obotliga lidanden. Vad har vi för garantier att du så fort du har lämnat oss inte rapporterar allt för påven eller din orden eller båda, som genast skickar en ny inkvisionsarmé på oss?

Jean Ni har bara att lita på mitt ord som biktfar.

Blanche Ärligt talat, broder Jacques, vi vet ingenting om er. Vi vet inte ens vem ni är. Ni dök upp här från ingenstans men verkar ändå ha en märklig förtrogenhet med landet och med vårt slott och dess arkitektur, ty i motsatt till alla andra har ni aldrig känt er vilse här.

Bruno Vi behöver ett tecken från er, broder Jacques, innan vi kan släppa er härifrån. Ni vet för mycket och kan ge farlig och vinklad information till dem som vill oss illa.

Jean Ni har ingenting att frukta. Jag är inte dominikan. Jag tillhör tempelriddarna, som har nästan lika mycket att frukta av kyrkan och påven som ni.

Bruno Och hur kan vi tro på det? Då vet vi ännu mindre vem ni är. Ni kan vara vem som helst och vad som helst.

Jean (fäller tillbaka luvan) Finns det då ingenting hos mig som kan väcka något dunkelt minne till liv? Har du då så fullkomligt glömt bort din egen broder Jean?

Bruno (flämtar) Jean! Det är inte möjligt!

Blanche Är det din bror?

Jean Jag var många år i det heliga landet och lärde känna alla religioner och stridsmän för Gud och alla deras villfarelser och fanatismer, den ena galenskapen värre än den andra. Jag vet vad ni har att frukta, och jag är därmed den sista som ni har skäl att frukta något av.

Bruno Jag kan inte tro det. Det är för underbart för att vara sant. Så du är en tempelriddare och, låt mig gissa, utsänd av dem för att sondera terrängen här i landet efter korståget mot katarerna och kanske odla en bestående kontakt mellan tempelriddarna och katarerna?

Jean Precis, broder. Så är det.

Blanche Du är den enda ljuspunkten i er faders liv. Han har ständigt talat lika hoppfullt och ljust om dig som han förbannat din bror.

Jean Han lever i sina illusioner som han tror att han kan bli salig av. Alla som lever för vad de tror vara saligheten lever för sina illusioner, som dessvärre aldrig kan leda till någon salighet, bara till besvikelser och bittra trauman.

Bruno Förstår du situationen? Har du satt dig in i katarernas situation? Vi har tagit avstånd inte bara från kyrkan utan från kristendomen, då vi är säkra på att Kristus bara var en dödlig människa, som inte ens dog på korset, då han ju faktiskt blödde efter sin påstådda död, och som bara försökte göra vad han kunde för sitt folk med att försöka spela Messias.

Jean Min broder, vi har samma uppfattning därvidlag.

Blanche Är det inte dags att presentera vår gäst?

Jean Har ni fler överraskningar?

Blanche (ger ett tecken till en tjänare, som går och öppnar en dörr och visar in – priorn)

priorn Du har utfört ditt uppdrag väl, min son. Alla är nöjda med dig.

Jean Jag vet inte varför jag inte är förvånad över att se er här.

priorn Det är mycket som du har fått veta, men det är fortfarande mycket som du inte vet. Jag nödgades skynda mig hit i ett angeläget ärende till följd av nya oroväckande skeenden ute i världen. Tyvärr har jag den dåliga nyheten att kejsaren åter blivit bannlyst.

Jean Det var väntat. Men vad är konsekvenserna?

priorn Konsekvenserna är att vi måste se om vårt hus och se oss om efter ett annat hem än kyrkan, som är förlorad. Korstågstiden är förbi, som gav oss vårt existensberättigande och våra rikedomar och oerhörda ställning, men när nu kejsaren blivit bannlyst igen fastän han gav påven det heliga landet och det utan att en droppe blod behövde utgutas, så är det inseglet på att kyrkan är förlorad. Vi kan inte lita på den längre. Den har spårat ur. Dess andliga och sociala väg kommer att leda till undergången för alla som tror på den, och vi måste ta våra mått och steg för att rädda vad vi har innan kyrkan börjar förfölja oss, vilket är ofrånkomligt att den kommer att göra. Det är bara en tidsfråga, ty vi har blivit för rika och mäktiga som en egen kyrka inom kyrkan som hotar kyrkan genom att vi vet för mycket. Vi vet att Kristus bara var en människa och att hela uppståndelse läran och myten om himlar och helveten är ett lurendrejeri som medel för kyrkan att skaffa sig makt över människorna och hålla dem i schack genom trældom och skräck. Vi vill ändå inte kyrkan något illa, men den kommer aldrig att ge sig förrän vi är utrotade när den får veta vad vi vet om den, som den bemödat sig om att utrota så många andra kättarrörelser före oss. Problemet är att kättarna är de kunniga medan kyrkan är den

vilseförda av sin egen fåfänga, girighet och maktbegär, vilket den inte ser, varför dess sinnessjukdom och förvirring är obotlig.

vilket den inte ser, varför dess sinnessjukdom och förvirring är obotlig.

Bruno Och den kyrkan fortsätter vår gamle gaggige far att vara trogen. Vad skall vi göra med honom? Låta honom förfalla ihjäl i sin tilltagande senilitet, eller göra plågan kort för honom?

priorn Du har ju återfått en broder. Varför inte låta fadern återfå sin son?

Bruno Det vore att gjuta olja på hans dårskaps högmod.

priorn Tvärtom. Han skulle bli lycklig utan att vi skulle riskera någonting utan kanske rentav klara oss bättre. Jag har följande förslag. Återinsätt din far i alla hans roller och ge honom åter hans förlorade son. Han blir lycklig, men så gammal och svagsint som han redan är kan han ändå inte regera eller göra någon större skada. Låt honom vara lycklig, och låt folket vara lyckligt i hans lycka. Bakom hans sköna kuliss kan vi fortsätta verka i hemlighet och i underjorden med att förbereda en framtid utan kyrkan.

Bruno Han blir den perfekta fasaden. Jag tror du har funnit den rätta formeln. *Blanche*, skicka genast några tjänare att hämta honom. Han måste få träffa sin förlorade son.

Blanche (*ger tecken åt en tjänare, som genast avlägsnar sig*) Fader prior, er diplomati slår oss med häpnad.

priorn Vad säger ni, broder Jean? Vad tror ni om strategin?

Jean Den enda rätta vägen ur diplomatisk synpunkt. Det måste lyckas.

Bruno Vad vår far skall bli förvånad!

(*Dörrarna slås upp, och baronen, befriad från sina kedjor och iförd enkla men rena och hela kläder införs.*)

baronen Vad har hänt, eftersom jag plötsligt befrias från mitt fängelse? Har min son kommit tillbaka?

Bruno Far, det är just vad som har hänt. Han har varit tempelriddare i det heliga landet under ett antal år och är nu återkommen. Hälsa honom välkommen hem.

baronen (*vänder sig tveksamt till Jean*) Har inte vi setts förut?

Jean Jag var din biktfar, far. Jag måste spela den rollen för att kunna få dig helt återupprättad.

baronen Och jag kände inte igen dig! (*omfamnar honom ömt och brister ut i gråt*) Vad jag har längtat efter dig! Det har inte gått en natt utan att jag i sömnlöshet bittert ångrat den dag då jag kastade ut dig, bara för att du var olydig och ville gå dina egna vägar! Och så kommer du hem för att befria mig! (*kramar honom om och om igen, som om han var rädd att förlora honom igen*)

Bruno Det är inte allt, far. Du kommer att återinsättas i alla dina ämbeten. Du blir inte bara en fri man igen utan dessutom landets överhuvud.

baronen Betyder det att du har slutat med alla dina dumheter?

Bruno Glöm dem. Vår lycka och samhörighet som familj och landets och folkets välfärd är det enda väsentliga. Vi vill inte ha nya inkquisitioner hit, och det enda vi ber dig om är att utgöra vår garant för att Vatikanen lämnar oss i fred.

baronen Om vi bara sköter oss har de ingenting här att göra. Och om jag tolkar min sons och hans ordensherres närvaro rätt kan de utgöra en viss garanti för vår trygghet. Tempelriddarna är ju trots allt lika ofelbara som Vatikanen.

Bruno Det är det jag menar.

Blanche Jag föreslår att vi omedelbart firar vår familjs återförening och er återkomst till er fulla rätt med en middag. Framför allt måste vi ju fira vår förlorade broders äntligen hemkomst.

baronen Det är det jag alltid har sagt, att kvinnor alltid är mycket klokare än män. Hade de fått råda, och hade er mor fått leva, mina söner, skulle hela denna kris aldrig ha inträffat. (*till priorn*) Jag litar på att ni tempelriddare hjälper oss hålla ordning på landet så att vi inte åker på glid igen bort från kyrkans allena saliggörande väg.

priorn Lita på oss. Vi är till för att bygga en säker framtid baserad på fred, ekonomi, arbete och sunt förnuft.

baronen Det låter bra.

Blanche Middagen väntar, mina herrar.

(*bjuder sin arm åt baronen på höger sida och Jean på vänster. Bruno och priorn följer efter.*)

Bruno Jag får gratulera till vad jag inte kan beteckna som något annat än en diplomatisk triumf.

priorn Den håller så länge den håller. (*visar åt Bruno att gå ut först, följer sedan efter ut och stänger dörren.*)

Scen 2. Den svarta mässan.

En ganska betydande församling, alla klädda i fotsida svarta heltäckande kåpor, inget ansikte synligt, och de som har något ansikte att visa bär svarta masker. En dunkel men rymlig lokal, mycket stearinljus, dämpad belysning, tät stämning.

officianten (kan vara Bruno) Vi har samlats här idag för att i firandet av vår svarta mässa ge utlopp för all vår sorg och bitterhet, smärta och gränslösa förtvivlan. Må all vår harm kanaliseras i en kraftfull energi som aldrig må slockna eller upphöra att ge vedergällning och rättvisa åt alla orättfärdighetens hantlangare och deras offer. – För fram vår kandidat.

(*En dominikanermunk, också i svart fotsid kåpa men bakbunden och munkavlad, förs fram till altaret och officianten.*)

Du får den stora äran att få tjänstgöra som symbolen för det förtryck och den uselhet som vi vänder oss emot. Under årtal genomförde ni ett utrotningskrig mot oss katarer bara för att vi tänkte själva och menade att vi kunde klara oss bättre med vår egen frihet, förnuft och andliga strävan än med kyrkans dikterade tvångsstyrning och hjärntvätt. Ni har mördat våra barn, bränt våra hem, våldtagit våra hustrur och bränt dem efter tortyr på bål som häxor efter att ha framtvingat absurda bekännelser, ni har förstört vårt land och vårt folk, och du skall nu få den stora äran att som representant för den kyrka som ville tillintetgöra oss och vår kunskap och frihet få umgälla blott en liten portion av det straff som hela din kyrka gjort sig förtjänt av. Vi skall plåga ihjäl dig, men vi skall rädda din själ. Den enda räddningen för din själ är om du viger den åt Satan. Det kan inte rädda ditt nuvarande liv, du blir offerad och slaktad lika fullt ändå, men det räddar din själ åt nästa liv, då du med att viga den åt Satan gör dig till satanist för nästa liv. Sedan kan du behålla den frälsningen för evigt eller avstå från den och bli dödlig igen, vilket du vill. Avlägsna hans munkavle. Han vill säga något.

munken Ni har dömt mig utan rättegång.

officianten Överklaga hos Satan, om du vågar uppträda inför honom efter dina överträdelser. Har du icke själv varit med om att skicka oskyldiga häxor och jungfrur till bålet för påstådd trolldom som aldrig kunnat bevisas? Har du icke själv varit med om att bränna familjers hus och mörda barn för att de tillhörde en fritänkande familj? Har du icke deltagit i ett folkmord på oräkneliga oskyldiga människor bara för att de tänkte själva? Har du icke i egenskap av dominikanermunk gjort dig medskyldig till

alla den gangsterrörelses brott som kallar sig den allena saliggörande kyrkan? Vill du påstå att du är oskyldig?

munken Ni förstår inte. Med att genomföra ett människooffer gör ni bara skadan värre. Det kan inte döljas. Någon måste skvallra, och så sprider sig ryktet som en löpeld över hela Europa, som dåliga rykten alltid gör, om att katarerna försvurit sig åt Satan och hänger sig åt människooffer, vilket bara kan leda till nya korståg och utrotningskrig mot er med nya häxprocesser och en endast kraftigare subsidierad inkquisition.

officianten Menar du att vi skulle ta risken att låta dig leva? Och ta risken att du i stället sprider dina rykten om oss, som sett oss inifrån och vet precis var vi finns? Vi har lärt oss den hårda vägen att alltid uppträda anonymt och förklä oss vid våra svarta mässor, så att vi inte ens utan svårighet kan känna igen varandra. Och ut ur detta rum slipper ingen hemlighet. Ditt lik kommer att försvinna spårlöst, och ingen kommer någonsin att få veta vad som hänt dig, ty utan lik finns det inget bevis för något mord. Om någon frågar oss kan vi alla blankt förneka det och kräva bevis, som inte finns. Hörsägen gäller inte i rätten. Din enda chans är att överklaga hos Satan och hoppas på ett bättre liv nästa gång i hans tjänst i stället för i den fördärvade kyrkans.

munken Det är överlagt mord! Ni har ingen laglig, mänsklig eller gudomlig rätt att ta lagen i egna händer!

officianten Men du menar att kyrkan har det, som hela tiden gör det? Vad har inkquisitionen och dess verksamhet för laglig och rättslig grund? Och vad har vi för möjlighet att försvara oss mot omänskliga övergrepp annat än att just ta lagen i egna händer? Är vi inte tvingade därtill av ert etablerade självsvåld? Och har vi inte rätt att vidta försiktighetsåtgärder för att säkert kunna genomföra vår logiska och rättmätiga hämnd, hur futtig och symbolisk den än är, med att konsekvent göra det omöjligt ens för ett dödligt offer som du att kunna känna igen någon av oss? Vår anonymitet är vår försvarsåtgärd mot det etablerade samhällets orättvisa! Om om det kan behaga dig, min bäste dominikanerbroder och mönsterinkvisitor, den trognaste och mest okritiska anhängare till massmördaren Dominic de Guzman och hans terrorverksamhet och -rörelse, så skall vi sätta vår anonymitet i system och göra den till prejudikat för alla tider, så länge det finns etablerad förföljelse och intolerans kvar i världen!

munken Ni är alla fördömda!

officianten Tapp till käften på honom. Han har sladdrat färdigt. Gör honom klar för altaret. Vi skall offra honom till Satan för att därmed Satan må ta hand om hans själ och göra något bättre av den än vad kyrkan misslyckades med. Klä av honom!

(Hans kläder rivs brutalt av från hans kropp, och han läggs upp på rygg på altaret, alltjämt munkavlad. Hans händer befrias men binds i stället utspärrade fast vid altaret, så att han ligger som korsfäst därpå. Även fötterna binds fast och fästs vid altaret: han har ingen chans.)

När vi offrat dig skall vi hedra dig med att begå samma rit som ni begår i varje kyrka dagligen, nämligen att inta en måltid till den offrades minne. Ni äter Jesu kött och dricker hans blod, och vi tänker hedra dig på samma sätt som ni hedrar Jesus. Föredrar du att vi äter av dig levande, eller vill du först att vi avlivar dig?

munken (skräckslagen, ger läten, sprattlar krampaktigt det lilla han kan)

officianten Vi tänkte väl det. Du vill helst att vi först tappar ut allt ditt blod, så att du säkert är död när vi symboliskt äter av din lekamen. Så krävde alltid er Gud att allt blod först skulle tappas ur de kreatur som offrades till honom, så vi bara följer den gamla traditionen. Du kan vara lugn. Jag har vanan inne. Det går snabbt, och det hinner inte göra mycket ont.

(Han tar fram offerkniven och höjer den över munkens hjärta. Alla deltagare reser sig och höjer sina ljus. Man ser inte operationen, men efteråt höjer officianten sin blodiga hand med den offrades hjärta.)

officianten Han är vigd åt det eviga livet och är nu en av oss!

alla Han är vigd åt det eviga livet och är nu en av oss!

officianten Kom fram, bröder och systrar, och delta i den heliga måltiden! Detta kött och detta blod varder offrat till åminnelse av alla våra slaktade bröder, kvinnor och barn! Detta blod är nu Satans blod, då det är helgat åt honom, och det ger er alla evigt liv!

(Deltagarna kommer fram i tur och ordning och smakar på den offrades kött och blod, endast symboliskt: ingen sölar ner sig.)

officianten Må alla motståndare och fiender till evighetens rätt till liv förpassas till evigheten på samma rättvisa sätt!

alla Amen.

(Ridån går sakta ner medan processionen och riten fortsättes i lugn och ro.)

Slut

Efterskrift

Tempelriddarnas fall den 13 oktober 1307 hade ingenting med deras påstådda kätteri att göra. Kung Filip IV av Frankrike behövde pengar, och för att komma åt tempelherrarnas pengar gick han i maskopi med påven för att göra slut på tempelriddarna. Alla dess högsta ledare arresterades samtidigt, anklagades för kätteri, utsattes för tortyr och torterades eller brändes ihjäl varenda en. Detta är ämnet för åtskilliga intressanta böcker och romaner under de senaste 30 åren, framför allt trion Baigent-Lincoln-Leighs historiska dokumentationer och spekulationer, Dan Brown som därav inspirerats samt Raymond Hourys roman "Den siste tempelriddaren" från 2006, som direkt inspirerat denna pjäs.

Tempelriddarna liksom katarerna överlevde genom att gå under jorden och finna sig andra ordensformer, och nästan alla rörelser i fritänkande riktning räknar sina anor till tempelriddarnas fall, massflykt och försvinnande, främst frimurarna, rosencreutzarna och illuminaterna.

Den rikedom som tempelriddarna samlat under korstågstidens aktiva 150 år och som Filip IV och påven Clemens V var ute efter kunde aldrig påträffas och allra minst genom systematisk tortyr till döds. Tempelriddarnas hemligheter har förblivit hemliga ända fram till våra dagar.

Vidare hänvisas den intresserade till vår andra pjäs om i stort sett samma ämne, ur vilken några scener lånats här, nämligen "Min kejsare" från 1991 om det fullständiga fallet kejsar Fredrik II av Hohenstaufen:

http://www.fritenkaren.se/Min_kejsare.pdf

<http://issuu.com/lanciai/docs/minkejsare>

Göteborg den 2 augusti 2012